

Já malý přicházím

1. Já malý přicházím koledovat,
co umím o Kristu prozpěvovat,
že sa narodil v Betlémě v chlévě,
chcu zvěstovat.
2. Chudý je, nahý je, trpí zimu,
kdybych měl, co bych chtěl, dal bych jemu,
já, malý žáček, plínku i fůček
i peřinu.

2024

*M*noho krásných chvil
v příjemné atmosféře Vánoc
a hodně pracovních i osobních úspěchů
v novém roce přeje

Obec
Svatobůřice-Mistřín

Jan Šp

Vážení občané, blíží se Štědrý večer, vánoční svátky a vítání nového roku.

Vánoční svátky jsou v naší společnosti vnímané převážně jako svátky rodinné a konec roku jako čas pro úvahy o roce, který právě končí, o tom, co přinesl, odnesl, co se změnilo, podařilo či nepodařilo uskutečnit.

Rodina je v průběhu celého roku místem, kde se prolínají vzájemné vztahy jejich členů s úspěchy i nezdary, rodina je místem, kde začínají touhy, snahy, nápady a zároveň místem, kam přicházejí výsledky toho, jak se členové rodiny k sobě navzájem chovali a co členové rodiny vykonali.

Vánoční svátky nám dávají prostor pro zamyšlení se nad tím, co je důležité, jaké šťastné a spokojené chvíle jsme prožili, nad čím se dá radovat, nad jaké věci se povznést, zda je vhodné se někomu omluvit, co všechno odpustit a umožnit si tak zasednout k slavnostní večeři v co nejlepší atmosféře.

*Přeji vám všem radostné
prožití vánočních svátků,
příjemné zakončení roku
stávajícího a úspěšný vstup
do roku nového.*

*Radek Schneider,
starosta obce*

Úvodník	2
ZPRÁVY Z RADNICE	
Slovo starosty	3
Slovo místostarosty	4
Z jednání zastupitelstva	6
Jubilanti	7
Pranostiky	7
NAHLÉDNUTÍ DO OBEČNÍ KRONIKY, HISTORIE	
Strasti té doby – nemoci, škůdci	8
Mistřín před 300, 150 a 75 léty	11
VZPOMÍNKA	
Vzpomínka na „strýčka“ Jakuba Šťastného	12
Josef Měchura (*1886 †1963), rolník, muzikant, skladatel z Mistřína	13
125. výročí narození Martina Ševely, autora knihy „U žůdra“	14
O ČEM MOŽNÁ NEVÍTE	
Hodová pozvánka – rekapitulace	17
Hynek Hajný – dvojnásobný mistr republiky ve weighted workoutu	17
Mistrovství světa v extrémních překážkových závodech	18
ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST	
Co se děje v naší škole	19
Farnost	30
Poděkování	31
Charita	32
Z ČINNOSTI SPOLKŮ A Seskupení	
Podkověnka	33
Krušpánek	34
RC Krteček	35
Slovácký soubor	36
Ženský sbor Rezedky	37
Mužský sbor	39
Myslivecký spolek	40
Svaz tělesně postižených	43
SDH Svatobořice	44
SDH Mistřín	47
Box Club Mistřín	48
Stolní tenis	49
T. J. Sokol Svatobořice	50
T. J. Sokol Mistřín - kuželky	51
SK Spartak	52
Rocková asociace	53
Děti v pohybu	55
Mankyz	56
KULTURNÍ DŮM	
Co se dělo na kulturním domě	57
Pozvánka	59
Kulturní dům informuje	
Co bylo a co bude	60
Knihovna	62
K ZAMYŠLENÍ	
Vánoční tradice a zvyky	63
ZAŘAZENO NA POSLEDNÍ CHVÍLI	
Pozvánka na silvestrovský pochod do Vacenovic	72
Tiráž	

Slovo starosty

Vážení občané, rok utekl jako voda a je tu poslední letošní zpravodaj.

Obec se stejně jako její občané nachází v prostředí, které se stále mění a cílem vedení obce je dlouhodobě vytvářet a udržovat obec jako místo, kde se občanům dobře žije.

V pomalu končícím roku 2023 se obec věnovala činnostem v těchto oblastech.

1. Zajišťovala běžný provoz obecního úřadu, péči o veřejná prostranství, úklid obce a běžné úpravy, opravy a výsadbu zeleně.
2. Obec investovala prostředky do realizace i přípravy staveb. Největší realizované stavby byly rekonstrukce kanalizace za OÚ a ObKD, oprava poškozených komunikací v obci i mezi poli a vinohrady, výměna krytiny střechy nákupního střediska.

Byla vyměněna již nefunkční plošina pro invalidy v budově obecního úřadu a po ukončení životnosti plošiny v budově ObKD bude provedena výměna pohyblivé části plošiny i zde. Do budovy ObKD byla instalována nová klimatizace. V obci byla zřízena dvě místa s podzemními kontejnery na sklo. Byla zahájena celková rekonstrukce objektu Sokolovny za podpory obce.

Obec investovala prostředky do nákupu nemovitostí, a to jak pro přímou potřebu obce, tak i jako nástroj pro podporu rozvoje obce do budoucna. Prostředky ve výši necelých 30 milionů Kč byly uloženy na spořicí účet, ze kterého plynou obci další zdroje.

3. Obec jako zřizovatel základní školy a mateřské školy a obecního úřadu poskytovala prostředky pro činnost obou těchto institucí, jejichž prostřednictvím zajišťuje jak provoz školy, mateřské školy a družiny, tak i pořádání kulturních akcí.
4. Obec podporovala činnost zájmových spolků a sdružení, kterých je v obci několik desítek a jejich akce tvoří život obce a umožňují tak zapojení občanů, dětí i dospělých do kulturních i sportovních aktivit. Snahou obce je podpořit zájmovou činnost v co nejširším spektru, jak ty tradiční, tak i nově vznikající.

Vyjmenovávat nebudu jednotlivé spolky a už vůbec ne spoustu akcí, které proběhly, protože to bych psal dlouho, a to je velmi dobře.

Obec, tak jako každá rodina, kromě zajištění provozu a investic musí myslet také na zdravé finanční hospodaření. Obec realizovala všechny výše vyjmenované i další nevyjmenované akce za své prostředky s využitím dotací tam, kde to bylo možné a vhodné.

Obec musí reagovat na náklady, které jsou spojeny se zajišťovanými službami.

Jedním krokem bylo zvýšení poplatku za nakládání s odpady. Důvodem zvýšení ze 450 Kč na 600 Kč na osobu byla skutečnost, že náklady vydávané obcí na tyto služby se každoročně zvyšují a výrazně roste podíl obce na celkových nákladech a klesá podíl placený občany z hrazených poplatků.

Náklady obce na nakládání s odpady v roce 2024 budou činit přibližně 3,7 mil. Kč. Pokud by obec chtěla uhradit celé tyto náklady jen z poplatků, musela by jejich výše činit více jak tisíc korun na osobu a zvýšení na 600 Kč nyní jen snižuje výši částky, kterou hradí obec ze svého rozpočtu.

Dalším krokem je připravovaná výměna světel veřejného osvětlení v příštím roce. Výměnou více než 400 svítidel bude, dle energetického posouzení, dosaženo úspory elektrické energie

o zhruba 70%. Na tuto akci již byla obci na základě projektu a žádosti přiznána dotace 3 mil. Kč. Přesto, že obec má vybudovanou celou základní infrastrukturu a jsou zde dostupné základní a i některé nadstavbové služby, je nutné vnímat změny, které jsou přirozenou součástí života,

a realizovat v příštím roce další kroky tak, aby naše obec byla příjemným místem pro život současných i budoucích generací. K tomu ale více až v dalším zpravodaji.

Radek Schneider, starosta obce

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané, blíží se krásné období rozjímání, klidu a pohody.

Sváteční čas je za dveřmi a já pevně věřím, že si jej každý budete chtít užít v kruhu rodinném, ale hlavně ve zdraví. Také s koncem roku 2023 se může nabízet jisté shrnutí celého letošního roku a jeho hodnocení, ale to už nechám na každém z Vás. Byl to první rok, kdy jsme společně s panem starostou mohli plnit naše sliby, plány a také jisté vize. Ne vždy se vše daří dle představ, ale určitě se podařilo mnoho projektů, které posunou naši obec z hlediska modernizace, digitalizace a bezpečnosti zase o kousek dopředu. V letošním roce se také podařilo získat na sezonní práce z Úřadu práce Kyjov jednu zaměstnankyni a dva zaměstnance brigádně na dobu 6 měsíců, kdy je třeba řešit sečení travnatých ploch a údržbu záhonků v obci. Rád bych tímto všem obecním zaměstnancům poděkoval za celoroční práci, díky kterým je obec v úhledném stavu.

Zimní období a čas, kdy chodníky, silnice může pokrýt souvislá vrstva sněhu či ledu, jsou opět

tady. Prosím tedy o velkou opatrnost v takovém čase, kdy může hrozit jisté nebezpečí pádu nebo kolize. Naši zaměstnanci technických služeb budou opět pracovat na maximum, v případě napadnutého sněhu či ledovky bude technika brázdit ulicemi v obci. Věřím, že před svým obydlím si každý spoluobčan dokáže uhlídat pořádek a případně bude nápomocen s odklizením sněhové nadílky. Mohli jste si všimnout, že v letošním roce jsme navíc vánočně osvětlili mladé lípy u kostela, také proběhla úprava betlému, který je opravdovým unikátem a sváteční atmosféra v obci je příjemná. Také bych rád poděkoval manželům Jarmile a Františku Kyněrovým, kteří nám darovali krásný vánoční strom před OÚ. Přeji Vám všem radostné prožití adventních dnů, příjemné strávení svátků vánočních v kruhu rodinném a jen to nejlepší do nového roku 2024. Hlavně to zdraví! 😊

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Veřejné AED

Vážení spoluobčané, již tomu budou 3 roky, co máme v obci veřejně přístupné 2 AED přístroje. AED je zkratka pro automatizovaný externí defibrilátor. Je to přenosné elektronické zařízení, které se používá v naléhavých případech k pomoci někomu, kdo má náhlou srdeční zástavu. Záchrana lidského života je bezesporu hrdinský čin. Dne 18. 11. bylo prvně v naší obci použito

AED, které je umístěno v boxu na budově obecního úřadu. Já bych rád tímto poděkoval daným spoluobčanům, kteří rozjeli záchranný řetězec a spolupodíleli se na záchraně lidského života. Je velmi důležité si uvědomit, že každá první pomoc je lepší než vůbec žádná!

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Z jednání zastupitelstva obce

Zkrácený zápis z VI. veřejného zasedání ZO

V úterý 26. 9. 2023 se konalo VI. veřejné zasedání Zastupitelstva obce Svatobořice-Mistřín. Starosta obce přivítal přítomné zastupitele i občany a poté proběhlo schválení doplněného programu zasedání. Jako další bylo jmenování ověřovatelů zápisu a návrhové komise. Starosta provedl kontrolu usnesení (splněné a nesplněné úkoly z předešlých zasedání). Starosta obce dále informoval přítomné o činnosti rady obce. Dne 19. září proběhlo třetí jednání kontrolního výboru, který prezentovala jeho předsedkyně. Bylo probráno plnění rozpočtu 1-8/2023 a rozpočtová opatření č. 10-12.

Byla schválena kupní smlouva o nákupu budovy a pozemku Na Pískách od Jednoty COOP. Dalším bodem bylo schválení smlouvy o poskytnutí dotace Tělocvičné jednotě Sokol Svatobořice z. s. na rekonstrukci sokolovny, schválení kupní smlouvy na pozemky v areálu „Písky“ se společností LUKROM plus s. r. o., schválení smlouvy o bezúplatném převodu pozemků obci a schválení dodatků ke změně účelu poskytnuté dotace SDH Mistřín a Římskokatolické farnosti Svatobořice-Mistřín.

Zastupitelstvo obce také rozhodlo o vypuštění dílčích změn podle § 6 odst. 5 písm. a) a § 55a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon) z pořizované Změny č.1 Územního plánu

Svatobořice a zastavilo pořizování těchto dílčích změn z pořizované Změny č.1 Územního plánu Svatobořice-Mistřín, ale pořizování dalších dílčích změn bude nadále pokračovat.

Neschválil se prodej pozemku p. č. 989/47 v k. ú. Mistřín místnímu občanovi a dále byly vzaty na vědomí závěrečné účty za rok 2022 DSO Mutěnka, DSO Severovýchod a DSO Mikroregion Nový Dvůr.

Byla uložena smluvní pokuta za nedodržení termínu dokončení stavby místnímu občanovi. Zastupitelstvo obce také vydalo nové obecně závazné vyhlášky - Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku ze psů a Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Největší změnou je zvýšení místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství na 600 Kč za rok, který jde platit i pololetně, a to ve výši 300 Kč.

Na závěr starosta i místostarosta informovali o postupu prací v obci – např. byla dokončena výměna střešní krytiny na nákupním středisku, byla nainstalována pojezdová plošina v budově OÚ, společností HI-SERVIS byla nainstalována klimatizace na obecním kulturním domě.

Ze zápisu zpracovala Markéta Škubalová

JUBILANTI

„Den, kdy se člověk ani jednou nezasmál, by měl považovat za ztracený.“

Victor Hugo; francouzský spisovatel

Štěpánková Ludmila 90 let

Pavláčková Marie 80 let

Blahová Marta 80 let

Rusínová Vlasta 80 let

„Mějte dobrou náladu. Dobrá nálada vaše problémy sice nevyřeší, ale naštve tolik lidí kolem, že stojí za to si ji užít.“

Jan Werich

*Obecní úřad přeje všem jubilantům hlavně
pevné zdraví, spokojenost a lásku v rodině.*

Pranostiky

Leden:

- Létají-li v lednu mouchy, bude rok na „ourodu“ skoupý.
- Lednové mlhy věští mokré jaro.
- Mokřý leden – prázdné sudy.
- Případne-li Nový rok na pondělí, prorokuje se krutá zima a vlhké jaro, povodně a těžké nemoci.

Únor:

- Je-li v únoru zima a led, nebude nouze o žitný chléb.
- Teplý únor – studené jaro, teplé léto.
- Leze-li jezevec o Hromnicích z díry, za čtyři neděle zpátky zas pílí.
- Nechce-li severák v únoru váti, v dubnu se to musí přec jenom státi.

Březen:

- Hřmí-li v březnu, sněží v máji.
- V březnu prach – jistý hrách.
- Svatý Josef s tvářmi milou končí zimu plnou
- Napadlý sníh březnový oseníčku nehoví

Pranostika je žánr lidové slovesnosti. Jde o rčení, které se snaží dávat do souvislosti určité meteorologické jevy a roční dobu, založená na dlouhodobé lidské zkušenosti, potažmo i předpověď těchto věcí. Česká a moravská slovesnost jich zná na stovky. Výraz pranostika je odvozeno z latinského slova prognosis, tedy předpověď.

Kronika Svatobořice

Strasti té doby (1923-1951) – škůdci, nemoci

V minulém století se naši prarodiče spoléhali na to, co si sami vypěstovali na svých záhumenkách. Nejčastěji pěstovali obilniny, krmnou řepu, kukuřici a brambory, po roce 1930 i řepu cukrovku. Ze zeleniny „cikorku“ neboli čekanku, fazole, čočku či hrách. Pro náročnost i častou nejistou úrodu se trochu „opomínalo“ na vinaření, kterému museli obětovat více svého času a péče.

Na domácích dvorech chovali drůbež, hovězí dobytek, vepře i kozy, k polní práci i dopravě využívali koně i kravky. V zahradách udržovali sady s ovocnými stromy, hospodyňky v předza-

hrádkách před domy pro radost, krásu i užitek květiny a léčivé byliny.

Jejich práce na polích byla tvrdá a hospodářský rok velmi dlouhý s nejistým výsledkem. A bylo to bohužel právě počasí či samotní škůdci a nemoci, které mohly během chvíle zmařit jejich veškeré snažení. Právě o různých škůdcích a nemocech jsou mé výpisky ze svatobořické kroniky z let 1923 až 1951.

**Markéta Škubalová ve spolupráci
s Františkem Synkem**

Rok – 1923

Nemoci dobytčí

Ve zdejší obci rozšiřuje se letos všeobecné téměř změknutí kostí, jímž je nejvíce postižen hovězí dobytek, ale též telata i vepři. Přičítá se nemoc táto loňskému suchu, následkem jehož měla píce málo kyseliny křemičité.

1930

Pohroma cukrovky

Teplým počasím z jara a protože už více roků se neničili, objevili se hlavně na stráních ve větším množství „nosatci cukrmajistří“ a mnohým zničili řepu vzejitou, že musela být znovu zaseta.

Úroda zvěře

Zvěře polní bylo velmi mnoho, hlavně bažantů; prospělo ji suché, teplé počasí v době líhnutí.

1931

Červinka

Přes žně a po nich poslo v okolí mnoho prasnic hlavně Sobulkách a Strážovicích nakažlivými nemocemi hlavně červinkou. U nás jen ojedinělé případy. V druhé polovině srpna náhle podražila prasata, všichni čekali stálý vzestup, ale hned klesla zas.

1932

Housenky

Záplava housenek ukázala se katastrofální. Lidé už odvykli opatrnosti a nevěšovali si hrubě drobných suchých lístků hlavně na švestkách ze kterých ale vylihlí se spousty housenek které sežrali květ i listí nadobro. V sadech na „Zelničkách“ sestříkovali je motor. stříkačkou hasiči a pak teprve dole je lidé ničili; takové spousty jich bylo na stromech.

Cukrmajistří

Také nosatci/cukrmajistří/ objevili se v ohromném množství a řepu 2 i 3 x úplně sežrali. Ani na dolinách jak jindy neobstáli od nich.

Záplava bělásků

Po záplavě housenek přišla záplava bělásků. Celé mraky jich poletovalo vzduchem a za časného rána byla neobvyklá podívaná na „rozkvetlé“ stromy bílými „květy“. Takové spousty jich sedělo na stromech. Všude se nabádalo ku sbírání těchto. I u nás ve škole ohlášena odměna za sbírání. Dáváno od obce 20 haléřů a později jen 10 haléřů za 100 kusů kukel neb bělásků. Mládež měla pak pilno; i starší nezaměstnaní pomáhali. V horlivosti se i luka a jetele někde pošlapali ale výsledek sebraných 950 tisíc bělásků a kukel u nás jistě tuto malou škodu vyvážil. Obec za ně vyplatila 513 Kč.

1933

Záplava myší

Záplava myší o žních postihla i naši obec velice. Všude se hromadně tráví, u nás jen jednotlivci. V Mistříně na hromadné trávení obětovali celý nájem z honitby všech občanů; rozdíl však nějak nápadný zde od nás nebyl. Třetí jetele a řepy a zdravé brambory ničili tito škůdci šmahem všude. Lidé museli rychle pospíšet se sklizní ač pozdní deště mohli ještě hlavně úrodu řepy značně zlepšit.

1935

Zase „hubky“

Velkými vedry v srpnu zase začaly hubkovatět brambory které opravdu se nebudou i u nás vyplácet sázet.

1936

Choroba na vinicích

Na vinice přišla letos pohroma; jakási nová nemoc k nám přišla „Červená spála“ pojmenovaná. A taky skutečně bylo mnoho vinic zničeno. Dle odborníků dalo se tomu předejít včasným postřikem. Na to ovšem nebyl žádný připraven neboť se stříkalo jako obyčejně. Mnozí měly zničeno všechno a jiní až na polovic.

1937

Zaječí nemoc

V podzimním období minulého roku vyskytla se v kraji Hodonském a Břeclavském nakažlivá nemoc zvaná „Tularemie“ (zaječí). Aby se předešlo jejímu rozšíření, jest nutno hlásit každý takový případ dle nařízení ze dne 4. března t. r. Tato nemoc se vyskytla z požívání masa onemocnělých zajíců. Našlo se též mnoho zajíců pošlých i u nás. Jest nebezpečno se jich vůbec dotýkat.

Škůdci na zelí

Letos vyskytlo se mnoho housenek na zelí. Místy bylo úplně od nich požráno.

1938

Červenka

V říjnu vyskytla se u vepřů červenka tak že bylo úředně zakázáno prodávat ven z obce vepře i selata po dobu 6. týdnů.

Slintavka a kulhavka

Zase ta nešťastná dobytčí nemoc „slintavka a kulhavka“ se k nám dostala. Byla učiněna všechna opatření desinfekční proti jejímu rozšíření. Zakázáno prodávat veškerý dobytek hovězí vepřový i skopový. Četnické hlídky vracely každého, kdo nesl do trhu selata i kůzlata. Letos se lidé najedly kůzlat. Zakázány všechny schůze i divadla, též oslavy 1. května. Četníci vrátili každého kdo šel do Kyjova na tuto slavnost. Tento zákaz vzbudil podiv, když jinak lidé společně pracují v závodech a v tržové dny se sejdě hodně lidí, ve škole

se vyučuje do kostela a do hospody se chodí. Kino se ovšem nesmí hrát, muziky zakázány a na májovou celostátní manifestaci se taky nesmí.

Rozšíření slintavky a kulhavky

Slintavka a kulhavka se rozšířila v celé vesnici a uhynulo též hodně hovězího dobytka.

1942

Myši

Protože je sucho a krásné teplé počasí je velká záplava myší a hrabošů. Jetele jsou vesměs zničeny, také zaseté obilí je hodně poškozeno.

1948

Nemoc dobytka

Následkem loňského sucha dostávají se i nemoci dobytka, který následkem špatné píce má měknutí kostí. Dobytek se musí porážet a zbývající dobytek je velmi přetížen polními pracemi. Náhrady k doplnění normálního stavu zatím není.

Cukrovka

Letos se špatně ujímala cukrovka. Rolníci seli zrnka ještě před žněmi. Co nesežrali chrobáci, sežrali housenky, které se taky rozmohly.

1949

Polní škůdci

Letos se vyskytlo v turkynistích velmi mnoho syslů, kteří natropili dosti škod. Mnohé turkyně značně poškodili a mnozí hospodáři si je do želez chytali. I noviny se o tom zmínili, takže to nebylo jen u nás.

Mušky

V červnu se vyskytlo v řepništích mnoho mušek a hodně je poškodili. Někde spálili celé plochy řepy.

1950

Mandelinka bramborová

Za okny některých obchodů se objevili obrázky nového polního škůdce „Mandelinky bramborové“, celý vývoj od larvy až k celému brouku. Tohoto škůdce prý nám ve velkém množství shodili Američané z letadel, ve snaze zničit nám úrodu brambor. Naše úřady se zase bedlivě starají o její vyhubení, nabádají občanstvo k prohledávání brambořišť a hlášení každého nálezu. I školní mládež se těchto akcí účastnila. Taky prý nám pomáhali i Sovětské letci, ničit tyto škůdce z letadel.

1951

Slintavka

V červnu vyskytla se v Kyjově a v celém okolí i u nás slintavka. U nás u rolníka Jos. Nováka č. 72. Jeho dům byl uzavřen. Díky tomu že byly dodržovány předpisy a nařízení nerozšířila se dále a od 1. července bylo zase otevřeno.

**Text z kronik je přepsán doslovně
včetně chyb.**

Markéta Škubalová

Polní práce po žních. Ilustrační foto: archiv F. Synka

Prostředí naší vesnice se nám, aniž bychom si to ve svém každodenním shonu, pracovní vytíženosti a pod tíhou starostí příliš uvědomovali, doslova mění před očima! Vesnice se rozvíjí a rozrůstá, mnohá místa postupně mizí a proměňují svůj vzhled k lepšímu v souladu se současným způsobem života, bydlení, vnímání přírody i životního stylu a prostředí. S přibývajícími léty se nám však vrací vzpomínky a obrazy, které jsou již dávno nevratnou minulostí. Mezi ně patří nejruznější zákoutí obce spojená s dětstvím a dospíváním, vzhled ulic a domů, proměny návsi, dvorů a hospodářských stavení. Ve své paměti, na starých fotografiích nebo mapách hledáme dávné obrazy toho, co bylo a již není. Ovládá nás nostalgie po ztraceném a nevratném čase...

První soustavné topografické mapování českých zemí provedl rakouský vojenský císařský inženýr, topograf a kartograf Jan Kryštof Müller, který žil v letech 1673 až 1721. Mapování Moravy zahájil v roce 1708 a po 4 letech je dokončil. Při měřeních s pomocí zvolených opěrných bodů se používala busola a vzdálenosti se počítaly dle otáček kola vozu taženého koňmi. Soubor jeho map Moravy z roku 1720 obsahuje 3022 sídlišť, vodní toky a poměrně řídkou cestovní síť. Součástí je i mapa Mistřína a jeho okolí. Je na ní znázorněna poloha 28 stavení západně od vyvýšeniny se zvonici, na níž byl o dvacet tři let později v roce 1743 postaven farní kostel. Na mapě je již zakreslen nejen panský dvůr, ale také panský mlýn s náhonem, byť o něm je první zmínka až v roce 1780, a velký rybník jižně a jihovýchodně od vsi, jehož hráz tvořila dnešní silnice kolem Palánku.

Ve svém archivu mám z pozůstalosti otce dva listy podrobné mapy Mistřína z roku 1873. Již

skutečnost, že se značnou přesností zobrazuje zástavbu naší vesnice i vlastnické vztahy k půdě v jejím nejbližším okolí před 150 lety, je velmi zajímavá! Tato situační kronika obce mne vrací do hluboké minulosti a ukazuje, v jakém prostředí naši dávní předkové žili.

Jsou zde zobrazeny domy a zahrady v centru vesnice, kterou tvořily dvě návsi – Dědina a Vyhnálov. Na svém místě stojí panský dvůr, kostel, fara, budova mistřínské školy, shluky baráků domkařů na více místech obce, sklepy i vodní plochy. Pohledem na ni seznávám, že stavby, které jsem v mládí považoval za velmi staré, vznikly až po Velké válce. Například kovárna a kolárna nebo druhá hospoda na Dědině, také hostinec na Vyhnálově. Mnohé zásadní změny polohopisné se zase do vzhledu Mistřína promítly až během a po Druhé válce. Týká se to proměn vzhledu částí obce spojených s těžbou písku v dnešní ulici Pod kostelem i jinde nebo tehdy ještě neexistující silnice přes Vyhnálov do Dubňan, která byla sice vyměřena v roce 1876 a vybudována až o třicet let později.

Mapa Mistřína z roku 1873 zobrazuje například skutečnost, že sklepy na Dědině a Vyhnálově ještě nebyly z větší části postavené, na rozdíl od sklepů po pravé straně silnice směrem k Šardicím. Stodoly stojící dodnes v humnech domů na Dědině a Vyhnálově i stodoly původně postavené po pravé straně ulice Farská jsou již zobrazeny. Na mapě vidíme také dnes již zaniklé uličky Přílasek a Kundratova, tok mlýnského náhonu, označeného zde jako říčka Mistrenitca, hájenku na Palánku nebo Mistřínský rybník napájený vodami Kyjovky. Podrobným studiem staré mapy by se daly zjistit a popsat další místní stavební starostlivity. Například to, že tehdejší starosta Mistřína Martin Marada z Vyhnálova měl sídlo v obecním domě v ulici na Dolině čp. 116 (dnes 616).

Osazení gruntů k této době lze dohledat dle Lánských katastrů k roku 1670 a dle Tereziánského katastru z roku 1749. Umožňuje to i číslování domů zavedené před čtvrt tisíciletím v roce 1771 Marií Terezií a Josefem II., které lze podpořit údaji z mapy v Urbaniálních fasích z roku 1775.

Celkový stavební rozvoj obce v posledním 1,5 století lze posoudit i pomocí srovnávání s dalšími mapovými podklady z mého archivu. Vztahují se k roku 1930, 1944 a 1948.

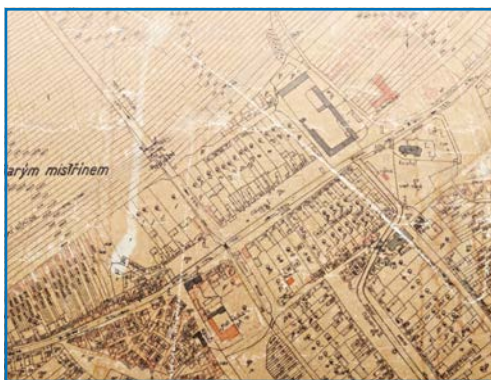
Mapa Mistřín 1720. Foto: Archiv F. Synka.

Mapa Mistřín 1873. Foto: Archiv F. Synka.

Zajímavý Regulační plán Mistřína starý 75 let má již zakreslen plán nové silnice kolem Kostelíků do Dubňan, novou zástavbu za školou, na Předních, v ulicích Noviny, Mutěnská nebo Pod kostelem! Zajímavé je též zakreslení plánované nové silnice do Strážovic z hlavní křižovatky a její křížení formou podjezdu těsně za vesnicí s navrhovanou novou okresní silnicí od Šardic do Kyjova vedenou z Paděláku východním směrem mimo obec a zakreslenou v polích severně od Mistřína i Svatobořic!

Stopadesát let stará mapa Mistřína z roku 1873 je pro mne v současné době podnětem pro

Mapa Mistřín 1948. Foto: Archiv F. Synka.

pečlivé studium a shromažďování materiálů nezbytných pro zpracování populárně-historické publikace o zásadních proměnách Mistřína. Její součástí bude bohatá kresebná i fotografická dokumentace, kterou stále doplňuji a zpracovávám. Čas se však krátí. Výročí 800 let od první písemné zmínky o vsi Mistřín se blíží. Rok 2028 tu bude coby dup...! Využijeme ho k oprášení a zaznamenání mnohých již zapomenutých skutečností z minulosti Mistřína pro budoucí pokolení?

František Synek

■ VZPOMÍNKA ■

Vzpomínka na „strýčka Jakuba Šťastného“

V sobotu 14. října 2023 jsme se důstojně rozloučili s výraznou a uznávanou osobností naší obce „strýčkem Jakubem Šťastným“, bylo mu 95 let. Byl rodákem z Milotic, kde se narodil v roce 1928 jako čtvrté dítě ze šesti sourozenců.

V rodině se praktikoval křesťanský duchovní život. Jeho vztah k rodné obci byl velmi silný, což dokládá stavba zmenšené kopie milotického zámku na svém dvoře v Mistříně, kterou zhotovil v pokročilém věku. Po ukončení základní školy se vyučil tesařem. V roce 1952 se přiženil do Mistřína a za ženu si vzal Františku Bábičkovou. Dříve bydleli v rodném domě své ženy, ale později si postavili nový dům v ulici „Ke Mlýnu“. Zde vychovali své tři děti.

Strýček Jakub, jak se mu říkávalo, po příchodu do naší obce se aktivně zapojil a organizačně vypomáhal s pořádáním duchovních svátků a lidových slavností. Vstoupil do Lidové strany, kde patřil k hlavním organizátorům. Pro svoji upřímnost, pracovitost a důvěryhodnost byl spolupřičiněn několikrát zvolen do vedení obce (člen Rady obce).

V letech 1968 – 1975 spolu s Josefem Maradou a Františkem Synkem st. obnovil slovácký krúžek v části obce Mistřín a podílel se na jeho vedení. V této době vytvořil několik komponovaných programů / zpěvohr: Od kolébky do hrobu, U Žúdra, Vinařův žal, Vy miloťti páni, Už sem obešel Svatobořice aj Mistřín, Tři cérečky jednéj malérečky. Poslední zpěvohra se hrála v našem regionu a na Slovensku celkem třináctkrát. Zpěvohra obsahovala kolem 120 písniček z našeho regionu i vzdáleného okolí. Strýček si moc přál, abychom ji obnovili, ale prozatím se nenašel

nikdo, kdo by si takovou náročnou režijní práci vzal na svá bedra, vyhledal vhodné zpěváky, tanečníky a muzikanty, kteří by byli ochotni věnovat svůj volný čas k nastudování této hry. Velké vědomosti měl strýček ve znalosti tanečních besed: České, Moravské i Slovenské. Všechny besedy dobře ovládal a tuto znalost uplatňoval při nácvičce s mládeží ve Slováckém krúžku, který s nimi vystupoval na krojovaných plesech v obci i okolí.

Vynikal i po profesní stránce jako zručný tesař. Je dost rodinných domů v naší obci, ale i v širokém okolí, kterým strýček se svými spolupracovníky postavili dřevěné vazby na střechy. Často se podílel na budování kulís pro divadelní představení nebo na zvykoslovné pořady, jako je vinobraní a dožínky i na jiná vystoupení. V roce 1976 zhotovil velký dřevěný kříž, který postavil na místě zvaném „Kostelíky“, kde stával původní kamenný kostel starého Mistřína.

Jeho velkou láskou byla historie. Rád si povprávěl se staršími spoluobčany, od kterých získával informace o životě našich předků. Své poznatky a záznamy předával dalším zájemcům o historii. Zajímal se především o náš region, naši obec a svůj rodokmen. V rodinné kronice navázal na práci svého bratra Václava. Své bádání završil vydáním publikace „Vzpomínání Jakuba Šťastného“, která vyšla v roce 2022.

Za všechnu tuto činnost strýčkovi děkujeme a věřím, že na něho budeme vzpomínat s láskou a úctou. Na závěr se rozloučím poslední slokou básně z jeho vzpomínkové publikace:

*Člověk cítí, že dotahuje poslední brázdy.
Co nevidět – budu na rozhonu.
Složím pluh na vůz a pospíchám,
abych byl před klekáním doma.*

Rostislav Marada

Josef Měchura (*1886 † 1963), rolník, muzikant, skladatel z Mistřína.

Autor několika písní, které v našem regionu zlidověly, aniž by se vědělo, kdo je složil. V letošním roce si připomínáme 60. výročí od jeho úmrtí. Josef Měchura se narodil ve Vacenovicích v roce 1886. Již ve školním věku se

u něj projevovalo hudební nadání. Jako dvanáctiletý chlapec chodil hrát s vacenovskými muzikanty na taneční zábavy. Postupně se naučil hrát na několik hudebních nástrojů: klarinet, trubku, křídlovku, baskřídlovku a lesní roh. Byl oblíbeným hudebníkem, a tak ho často zvali ke spolupráci kapelníci z okolních vesnic (Vracov, Milotice, Hodonín, Mistřín, Svatobořice). V roce

1912 se přiznal do Mistřína a jeho ženou se stala Anna Brandysová. Byla to dcera Antonína Brandyse, významného hudebníka a cimbalisty. Ačkoli nevěsta pocházela z muzikantské rodiny, neměla pochopení pro manželovu lásku k hudbě. Jožka (tak se mu ve vesnici říkalo) se snažil své ženě ve většině věcí vyhovět, ale do muziky si mluvit nedal.

Za první světové války narukoval do rakouské armády a bojoval na ruské frontě, kde byl také zajat. Díky svému hudebnímu nadání se v Kyjevě dostal mezi své krajany, kteří zde byli usazeni již dříve, a s kterými hrál v symfonickém orchestru. Po skončení války a návratu ze zajetí se věnoval zemědělství. Měl malé hospodářství, které jen stěží mohlo uživit jeho početnou rodinu (čtyři děti), proto přívýdělký z jeho muzikantské činnosti byly vítané. Často také hrával v kapele Josefa Pavelky z Kyjova a když mu zmíněný kapelník v roce 1923 nabídl muzikantský pracovní zájezd do Ameriky, tak jej přijal. Větší 40členný dechový orchestr doplněný o výborné hudebníky našeho regionu odjel z Kyjova s velkým očekáváním, které se bohužel nenaplnilo. Po příjezdu do Chicaga vedení zjistilo, že pro tak velký orchestr je jen málo pracovních příležitostí. Tak se utvořila malá hudební uskupení, která hrávala při různých oslavách. Josef Měchura se přidal v roce 1924 k Valašské hudební Družině, někdy používala i název „Československá národní kapela“, kde hrál na lesní roh s malou přestávkou do roku 1931, kdy se vrátil domů. Po návratu se stal stálým členem Bimkovy kapely ve Svatobořicích. Mimo ni hrál také v cimbálové muzice Vratislava Hladkého jako kontráš. Spoluobčané na něj vzpomínají jako na dobrosrdečného a pro hudbu zapáleného muzikanta. Při jízdě se svými

kravičkami si prozpěvoval nové melodie, a proto někdy i přejel cíl své cesty.

Sběratelka lidových tanců a písní Milada Bimková na něj vzpomíná:

V Měchurově osobnosti nacházíme vedle zaníceného lidového muzikanta a též lidového komponistu - písničkáře. Jeho písňová tvorba se neliší od charakteru lidových písní, které se zachovaly z nejstarších dob v tomto regionu, zejména pokud jde o písně taneční, jejichž nedostatek v Mistříně Měchura dobře vytušil. Jeho písně ke „Skočným“ - točivým tancům - jsou obsahově pravdivé, jednoduché a melodicky líbivé. Taneční rytmus je výrazný pro příslušný tanec. Dvě z jeho písní jsou uveřejněny v knize Martina Ševely „U žůdra“ a jiné věnoval v roce 1951 do sbírky tanců a tanečních písní z Kyjovska.

Mezi ty nejznámější bezesporu patří píseň „V Mistříně na Dolině“, jedna z našich nejpoulnějších písniček. O její popularitu se zasloužila DH Mistřínanka s kapelníkem A. Pavlušem, který ji upravil a dopsal třetí sloku.

Josef Měchura se na stáří jako vdovec přestěhoval ke svému synovi do Svatobořic, kde také v roce 1963 zemřel. Že se muzikantské geny dědí, je patrné i v jeho rodu. V současné době má mezi svými pravnučky šest hudebních pokračovatelů v rodinách Měchurů, Neckářů a Bílků. Své písně neautorizoval, protože si přál, aby byly „lidové“. Tímto hudebním odkazem je stále s námi a za to si zaslouží naše uznání a vzpomínku.

Čerpáno z materiálů: Československá národní kapela ve Spojených státech – P. Odehnal a J. Severin, Lidová hudba a hudebníci ze Svatobořic-Mistřína – Milada Bimková, Kyjovsko – Rudolf Hurt.

Rostislav Marada

K 125. výročí narození Martina Ševely, autora knihy „U žůdra“

Martin Ševela
v roce 1918.
Archiv J. Mičánka.

„Zvroucněla u nás láska k domovu, který není jen hmotnou zemí, plnou přírodních krás, ale i velkým duchovním osudem pokolení.“, uvedl na záložce knihy „U žůdra“ vydané v roce 1943 její autor a mistřínský rodák Martin Ševela. Od jeho narození letos uplynulo 125 let – narodil se 27. října 1898

– a mně se podařilo o jeho osudu a těžkém životním údělu shromáždit zajímavá data.

Předkové Martina Ševely

Otec Martina Ševely, Bartoloměj Švela, se narodil 23. srpna 1862 v blízkých Dubňanech, v domě číslo 105 a byl obuvníkem, tedy chudým ševcem. Dne 28. května 1884 si za manželku vzal Magdalenu Voznicovou, která se narodila 25. května 1865 v Mistříně. Rod Voznicových, z něhož pocházela první manželka Bartoloměje Ševely, byl ze Střílek. Do Mistřína se přiznal otec

Magdaleny Prokop Voznica, který byl původně také ševcem. Dne 10. února 1863 se zval s Magdalenou Vašulkovou z Mistrřína, která se narodila 29. června 1845.

Rodiče Martina Ševely, Bartoměj a Magdalena Ševelovi, žili s dětmi v Mistrříně v domě Prokopa Voznice, otce Magdaleny. Martin Ševela měl sedm sourozenců v pořadí: Antonín, Anna, Bartoloměj, Anděla, Růžena, Anna a Anežka. Martin, narozený v roce 1898, byl nejmladší.

Kdy matka M. Ševely, Magdalena, zemřela, se neví, ale muselo to být před rokem 1925. Protože 18. února 1925 byl Bartoloměj Ševela podruhé oddán v Kyjově s Františkou Dufkovou, původem z Kyjova.

Magdalena a později i Bartoloměj Ševelovi byli pohřbeni v rodinném hrobě Ševelů na mistrřínském hřbitově. Do hrobu byl jako poslední pohřben v roce 1944 Jan Ševela, narozený v roce 1925, druhý ze tří synů manželů Ševelových.

Vzdělání a léta do vzniku Československa

Podle informací příbuzných z rodiny získal Martin Ševela základní školní vzdělání v Obecní škole v Mistrříně a vyšší vzdělání na Gymnáziu v Kyjově. Mezi abiturienty studijních ročníků před I. světovou válkou však uveden není. Důvod upřesnila sestra M. Ševely, Magdalena, provdaná Vaverková: „Na osmileté kyjovské gymnázium chodil v letech 1909 – 1912. Po ukončení třetí třídy ze školy odešel s vysvědčením a klausulí na odchodnou.“ Přesto příbuzní vzpomínají, že M. Ševela ovládal 17 jazyků. Základ jeho znalostí tvořily čeština, latina, řečtina, němčina a italština. Měl také určité schopnosti psychoterapeutické. Hypnózu prováděl pro zábavu svých dětí a rodiny.

Během Velké války (1914 až 1918) Martin Ševela nastoupil k rakousko-uherskému vojsku a jako pěšák bojoval na italské frontě. Během těžkých bojů byl se svými kamarády ve zbrani zasypán v horách v jeskyni, odkud se prokopali až po několika dnech a zázračně si zachránili život. Z války si také přivezl - zřejmě po prodělaném tyfu - úplnou a trvalou plešatost.

Podobně jako mnoho dalších měl M. Ševela po vzniku Československé republiky brannou povinnost a v roce 1919 sloužil v VII. polním praporu Slovácké brigády, který byl součástí I. setniny Čs. asistenčního praporu v Hodoníně. Jako příslušník armády se po krátké známosti 4. března 1919 oženil, o čemž svědčí jeho dochovaná žádost o dvoutýdenní dovolenou z důvodů svatby.

Rodinný život v období první republiky a protektorátu

Martin Ševela se ženil ve věku 21 let s Marií Veselou (* 12. listopadu 1899 - † 24. února 1977), která pocházela ze Sobůlek. Jejími rodiči byli domkař Jakub Veselý (* 5. února 1871) a Anna, roz. Kolaříková. Předkové rodičů Veselých pocházeli z Horního Štěpánova.

Martin a Marie Ševelovi měli postupně devět dětí v pořadí: Vladimír (* 1919), Marie (* 1921), Anežka (* 1923 - † 1969), Jan (* 1925 - † 1944), Ludmila (* 1927), Drahomír (* 1929 - † 1931), Zdena (* 1933), Hedvika (* 1936) a Magdalena (* 1941).

M. Ševela s manželkou a dětmi. Archiv J. Mičánka.

M. Ševela s duchovními Jos. Kupkou a Jindř. Strnadem v roce 1940. Archiv J. Mičánka.

Po sňatku si v roce 1919 manželé zřejmě z věna nevěsty pořídili v Kyjově na náměstí obchod se střížním zbožím, který však dlouho neprovozovali. Rodina se postupně stěhovala z Mistřína do Svatobořic, pak do Napajedel, do Dubňan a nakonec v roce 1937 do Brna. M. Ševela pracoval například jako vedoucí důlní elektrárny při lignitovém dolu Tomáš firmy Baťa v Ratíškovících, v Brně byl zaměstnán jako technický redaktor v tiskárně. Přitom se s manželkou a dětmi nastěhovali do služebního bytu nad tiskárnou v Typosu na ulici Běhounská 22/24. Doporučení na zaměstnání dostal M. Ševela od sídelního biskupa Josefa Kupky (* 7. 5. 1862 – † 20. 6. 1941), se kterým se přátelil. Byt dostal od významné brněnské rodiny Adolfa Stránského, zakladatele deníku Moravské listy, později přejmenovaného na Lidové noviny. Z řady indicií je zřejmé, že M. Ševela patřil ke katolické, křesťanské společnosti tehdejšího Brna a měl blízké přátele mezi vyššími příslušníky katolického kléru i politických špiček. Jeho příbuzní vzpomínají na jeho časté cesty do Vatikánu, kde se přátelil s českým římskokatolickým knězem, církevním historikem, prvním českým rektorem vatikánské Papežské koleje Nepomucenuma a prelátem Jeho Svatosti papeže Pia XII., Františkem Plannerem (* 9. prosince 1912 – † 15. února 1999).

Martin Ševela byl zřejmě dle brněnského zaměstnání označován jako novinář. Dle rodinných vzpomínek však publikoval v tisku svoje články už jako gymnasista. Externím dopisovatelem Lidových novin byl po návratu z italské fronty.

Martin Ševela byl členem Lidové strany a působil v řadě organizací. Například v potravním spolku „Výpomocná pokladnice“, v „Reklamním klubu“, v „Lidové jednotě“ a podobně. Údajně byl také členem brněnské lóže „Svobodných zednářů“. Historik Jan Kux v souvislosti s vydavatelskou činností M. Ševely zmiňuje publikace, na nichž se podílel: „Nejstarší družstva na Moravě“ (o družstevnictví), „Brněnské kostely“, „Krajský sjezd katolíků v Třebíči 19. 9. 1937“ (katalog) a „U žúdra“ (1943, 1944).

Zatčení gestapem, smrt a osudy pozůstalých za druhé války

Příslušníky německé tajné policie byl Martin Ševela zatčen nad ránem 10. června 1944 ve svém bytě.

Po zatčení byl držen v Kounicových kolejích v Brně. V kartotéce brněnského gestapa byl veden jako člen brněnského levicového odboje. V září 1944 byl vězněn dle vzpomínek pozůstalých i dostupných materiálů (například jeho osobní korespondence s rodinou) v KT Dachau a zemřel v Koncentračním táboře Neuengamme u Hamburku 16. března 1945. Po válce byl vyznamenán in memoriam Československým válečným křížem 1939 – 1945. Důvod zatčení není příbuzným jasný...

Manželka Martina Ševely - Marie - byla celý život s dětmi „v domácnosti“ a po jeho zatčení se uchýlila s nejmladšími ratolestmi, tedy se třemi děvčaty: Zdenou, Hedvikou a Magdalenou ke své sestře Anděle Bořecké (roz. Veselé) do Ostrovánku u Kyjova. Další dcera Ludmila žila koncem války ve Svatobořicích v rodině Františka Bimky. V Brně zůstala jen dcera Anežka, která byla zaměstnána jako účetní v administrativě družstva „Záduha“ a mohla platit nájem za byt v Běhounské ulici.

Odkaz Martina Ševely

Jméno Martina Ševely je uvedeno spolu s dalšími rodáky, kteří položili svůj život za svobodu během II. světové války, na pamětní desce v zádveří hlavního vstupu do budovy Základní školy ve Svatobořicích-Mistříně. Střední a starší generaci je jeho jméno známo díky oblíbené knize „U žúdra“, školní mládeži a mladší generaci pak především díky několika ročníkům Literární a výtvarné soutěže M. Ševely, kterou pro žáky ZŠ vyhlásila obec a základní škola ve spolupráci s Českou obcí legionářskou.

zdroje a literatura:

Podrobné životopisné údaje čerpány z osobní korespondence s vnukem M. Ševely Ing. Janem Mičánkem, který je poskytl v roce 2023 včetně dobových dokumentů a fotografií. Za jeho přístup i vstřícnost mu velmi děkuji.

ŠEVELA Martin: U žúdra. Brno 1943, přebal.

SYNEK František: Frajárka. Portrét života a osudů slovácké obce Svatobořice-Mistřín. S-M 1997.

Marada Rostislav: Životopis Martina Ševely. Rkp. zpráva, 2015.

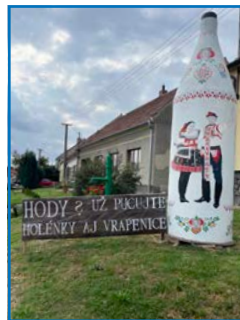
KUX Jan: Pomníky zarůstají. Brno 2005.

František Synek

Hodová pozvánka – rekapitulace

Vy, naši spoluobčané, kteří jezdíte za prací nebo i za jiným účelem do Kyjova nebo i dále, jistě jste si všimli v ulici Vrbátky poutače ve tvaru „flašky“ se slováckými motivy jako symbolu vína a folkloru v naší obci. U poutače se po devět týdnů objevovaly nápisy zvoucí na naše hody. Ne každý si je při jízdě autem či autobusem stačil přečíst. Tak tady jsou:

1. Hody? Ty sú ešte daleko.
2. Hody? Tož včil si hľad' te burčáku.
3. Hody? Už pucujte holénky aj vrapenice.
4. Hody? Už krmte husy aj kačeny.
5. Hody? Už piglujte spodničky aj rukávce.
6. Hody? Už môžete chystat víno.
7. Hody? Zametajte pred barákom.
8. Hody? Už môžete pit aj bréskat.
9. Hody? Nebeč, šak budú zas.

Tento poutač zval i na Slovácký rok v Kyjově, kterého se naši vyznavači tradic a folkloru v hojném počtu zúčastnili. Posloužil i REZEDKÁM, které slavily 10. výročí založení souboru.

Stanislav Klígl

Hynek Hajný – dvojnásobný mistr republiky ve weighted workoutu

Sport je součástí Hynkova života od dětství. Nejdříve závodil za Atletický klub Kyjov, nyní se už pět let aktivně věnuje kalistenice, fitness a zdravému životnímu stylu. Své zkušenosti se rozhodl zúročit a stal se certifikovaným instruktorem fitness. Na této profesní dráze ho baví především práce s lidmi a možnost pomoci jim dosáhnout svých osobních cílů. O cvičení sám říká, že to není jen o tom, aby člověk dobře vypadal, ale aby se ve svém těle cítil dobře. V roce 2022 se zúčastnil mistrovství republiky ve weighted kalistenice, kde ve své váhové kategorii zvítězil. Weighted je označení cvičení, při kterém provádíte běžné cviky kalisteniky, jako jsou shyby, kliky na bradlech nebo dřepy s přidanou zátěží. Disciplína na mistrovství republiky zahrnovala shyby s přidanou zátěží +32 kg, dřepy na jedné noze se zátěží +24 kg a kliky

na bradlech se zátěží +48 kg. V listopadu 2023 pak svůj titul mistra republiky úspěšně obhájil. Hynkovi gratulujeme k dosažení a následnému obhájení titulu a přejeme do budoucna mnoho dalších úspěchů i spokojených klientů.

Dana Karská Sedláčková

Mistrovství světa v extrémních překážkových závodech

Ve dnech 14. - 17. 9. probíhalo v Belgickém městečku Genk první oficiální mistrovství světa v extrémních překážkových závodech nazývaných OCR (z anglického Obstacle Course Racing). Jedná se o kombinaci běhu, plavání, plazení se a různých typů překážek od nošení břemen, přeskakování zdí, šplhu na laně, po různé ručkovací překážky. Probíhaly zde závody na tratích 100 metrů + 8 překážek (tato trať by se měla objevit na olympijských hrách v roce 2028), 3 km + 25 překážek, 15 km + 45 překážek a týmový závod. Já jsem se díky vítězství na mistrovství ČR kvalifikoval do závodů 3 km a 15 km. Na každou překážku byl pouze 1 pokus a každý závodník měl 3 tzv. žolíky, které ho mohly zachránit v případě nezdolání překážky. Pokud žolíka ztratil, tak měl na konci trestný okruh se sudem plným vody. Pokud někdo ztratil všechny 3 žolíky, byl ze závodu vyřazen. V těchto závodech byla spousta kategorií. Ti nejlepší závodili v tzv. Elitě bez věkového rozdílu, dále zde byla spousta věkových kategorií od 10 let až po kategorii 50+ let. Já jsem závodil ve věkové skupině 20-24 let. Za tento víkend se závodů zúčastnilo přes 1700 atletů z více jak 50 zemí z celého světa.

V pátek byl 3 km závod. Má věková skupina startovala úplně jako první v půl 9., kdy byly překážky ještě bohužel mokré. Na to jsem doplatil na první ručkovací překážce, kde byla ocelová konstrukce nejen mokrá, ale i od bláta. Asi v půlce překážky mi to uklouzlo a ztratil jsem tak prvního žolíka. Další překážky jsem postupně zdolával, až přišla poslední. Bylo to dlouhé ručkovací kombo, které mělo prověřit celé tělo. Nejtěžší část jsem zdolal, ale ke konci už mi došly síly a ztratil jsem tak druhého žolíka. I tak jsem ale do cíle přiběhl na 16. místě ze 32 atletů v méjí věkové kategorii.

Hned další den následoval druhý, 15 km dlouhý, závod. Trasa byla poměrně rovinatá, takže se běželo ve vysokém tempu. Asi do 11 km jsem se držel v první 10, potom mi ale došly síly a začal jsem chytat křeče. Běžecy už to moc nešlo, ale na překážky jsem si věřil. Tentokrát jsem zdolal všechny překážky, ale bohužel jsem se kvůli běhu propadl na 17. místo z 38. První desítka nebyla daleko, ale i tak jsem spokojený.

Celkově to byla skvělá zkušenost a úžasný zážitek. Závodit v dresu s českým lvem a prohánět se s atlety z celého světa je snem snad každého sportovce a já jsem měl to štěstí, že jsem si tento sen mohl splnit. Věřím, že jsem na takové akci nebyl naposled!

Velké poděkování patří obci Svatobořice-Mistřín za finanční podporu, bez které bych si tento sen splnit nemohl. Dále mě finančně podpořily firmy Helmicttrade a Vodo Topo Plyn Krakovič, strýc Jaroslav Řihák, Martin Fiala a Josef Dobeš, moc děkuji. A největší poděkování patří výpravě, která mě podpořila přímo v Belgii. Rodičům Pavlu a Ludmile Krakovičovým, sestře Michaela Krakovičové, přítelkyni Marii Axmanové a Petru a Tereze Snášelovým. Moc děkuji a vážím si toho!

Vojtěch Krakovič

Co se děje v naší škole

My jsme žáci prvňáci 1. A, 1. B

Děti prvních ročníků zahájily školní rok 2023/2024. Všechny děti se snaží pracovat podle pokynů a vzorně si plní své úkoly. Při společné práci se vzájemně poznáváme a učíme se základům školní práce i slušnému a ohleduplnému chování

a vzájemné pomoci. Společně překonáváme první překážky při zvládnání čtení, psaní a počítání a těšíme se na další společné úkoly a zážitky.

Pavlaína Štelciková, učitelka

Projektový den I. stupně ZŠ - Učíme venku

21. 9. žáci I. stupně úspěšně absolvovali první projektový den – Učíme venku. Cíl naší cesty byl zámek v Miloticích. Při zdolávání trasy jsme společně poznávali přírodu a zajímavosti z okolí naší vesnice. Seznamovali jsme se s druhy stromů a rostlin, pozorovali jsme měnící se podzimní přírodu a místní významné budovy, sochy a další památky.

Během cesty děti zdolávaly přírodní překážky a rozvíjely si svou zdatnost a obratnost při různých soutěživých disciplínách.

Po dosažení cíle - zámku v Miloticích - žáci navštívili prostory Konírny, kde plnili rozmanité úkoly a rozšiřovali si své národopisné vědomosti z našeho regionu. Pobavili se i v tajemném dračím bludišti, ze kterého si za odměnu odnesli malou pozornost.

Společně jsme se odměnili v cukrárně, kde si děti procvičily svou finanční gramotnost při nákupu zmrzliny a dalších dobrůtek.

Zpáteční cestu žákům 1. ročníků zpříjemnili hasiči, kteří je zpět do školy dovezli auty. Moc jim děkujeme. Tento den jsme si všichni moc užili.

Pavlaína Štelciková, učitelka

Plavání v Kyjově

Žáci 2. a 3. ročníku se účastní plaveckého výcviku, tentokrát poprvé na novém bazénu v Kyjově. Od října do prosince se učí potápět, skákat do vody a plavat různými plaveckými styly. Za odměnu mohou relaxovat ve vířivce, ale až po pečlivé přípravě na závěrečný plavecký závod. Držme jim palce.

Adriana Koplíková, učitelka

VESMÍR V 5.B

Na přelomu měsíců října a listopadu pracovala třída 5. B na projektu Vesmír. Žáci se naskrz předměty zabývali Vesmírem a zapojili svoje umělecké, čtenářské i psací schopnosti. V tomto projektu postupně zjišťovali informace o vesmíru, galaxiích, planetách, hvězdách i dalších vesmírných tělesech. Dále se zabývali vzhledem a uspořádáním textů v knihách a také zkoušeli nové pracovní postupy při tvoření obrázků ve výtvarné výchově. Výsledkem těchto získaných dovedností a znalostí je vlastní kniha 5. B o vesmíru doplněna různorodými ilustracemi.

Kateřina Peclová, učitelka

Ochrana člověka za mimořádných událostí

Dne 27. 9. 2023 proběhla na naší škole akce OČMU (Ochrana člověka za mimořádných událostí). Žáci měli možnost vidět ukázkou hasičského auta a také záchranu obyvatel z hořícího domu. Při tom se dozvěděli, jak se pomoci hasičů dovolat a jaké jsou možnosti hašení. Dalším stanovištěm byla zdravotně, kde se žáci učili první pomoci a základní úkony při ošetření zranění. Zpestřením v programu byla i ukáзка psů. Na této ukázce se děti obohatily o znalosti plemen, jak pejsky vychovávat a jak se k nim chovat. Mezi sportovně zdravotní stanoviště patřila ukáзка cyklistických trenažérů. Zde si děti vyzkoušely svoji sílu, kondici a vytrvalost. Pro starší ročníky byla zařazena i sebeobrana. Na tomto stanovišti se žáci v první části naučili základům bezpečného chování a předvídání nebezpečí. V druhé části se naučili, jak nejlépe a bezpečně odrazit útočníka a dostat se do bezpečí, pokud by došlo na fyzický kontakt. Celý den jsme si

moc užili a odnesli jsme si spoustu praktických dovedností do života.

Kateřina Peclová, učitelka

Předhodové zpívání ve škole

Stalo se již pěknou tradicí, že v předhodovém týdnu pozvou členové folklorního souboru Podkověnka své kamarády z 1. – 5. ročníku a členové Krušpánku žáky z 6. – 9. ročníku naší školy do tělocvičny, aby jim ukázali část své souborové práce, ale hlavně aby připomenuli náš významný vesnický svátek - hody.

Oba soubory zařadily do programu vlastní pásmo, dále následovala ukázka a výuka tanců. Podkověnka předvedla mazurku, Krušpánek skočné. Hoši si zazpívali a zaverbovali, děvčata se zatočila v kolečku. Novinkou letos u mladších žáků byla ukázka našich pracovních i parádních krojů, jejich oblékání a názvosloví jednotlivých

částí. Pro starší byl připraven hodový kvíz, kdy žáci pracovali v týmech a na stanovištích poznávali krojové součásti. Moderátoři jednotlivá čísla propojili připomenutím hodových zvyků a tradic. Letos se zapojila i naše přípravná třída, která si připravila veselou hodovou písničku. Hudební doprovod nám zajistili členové dubňanské základní umělecké školy.

Oba programy připomenuly našim žákům odkaz předků, propojení minulosti se současností, aby nezapomněli, kde jsou jejich kořeny, a přišli na oslavu hodů.

Jamila Maradová, zástupkyně ředitele

Taneční vystoupení souboru ONDRÁŠ

Koncem listopadu vystoupila profesionální část VUS ONDRÁŠ s představením Svět hraček pro děti z MŠ a 1. stupně ZŠ. Cílem programu je prostřednictvím příběhu, který je pojatý moderní a zábavnou formou, poukázat na mravní, společenské a socializační dovednosti dítěte. Malý chlapec Rudolf se ocitl ve světě hraček, do kterého jej zavedla panenka Káťa. V něm se setká s roboty, medvídkem, pastelkami, včelkami, vojáčkem a koníkem. Postupně však zjišťuje, že stejně jako děti i hračky se nechovají vždy správně. Společně s Kátou se Rudolf snaží hračky napravit a přitom si uvědomuje, že i on sám se nechoval vždy nejlépe. Poučí se a podaří se mu napravit i sebe? Poutavé tanečně-hudební vystoupení se dětem moc líbilo a všichni jsme

si odnesli hluboký umělecký zážitek s morálním podtextem. Tímto bych chtěla VUS Ondráš z Brna velmi poděkovat za krásné dopoledne a budeme se opět zase někdy těšit na viděnou.

Markéta Varmužová, učitelka

Vystoupení Vlčat

Dne 24. 11. 2023 vystoupila školní hudební skupina Vlčata na rodinné oslavě jedné ze spolužaček. Žáci zahráli a zazpívali celkem 4 písničky a měli tak velký úspěch, že jednu písničku si hosté přáli zopakovat. Celé vystoupení mělo tak velký ohlas, že hned další rodinní příslušníci a blízcí projevili zájem o vystupování hudební skupiny na jejich plánovaných akcích. Do budoucna se tedy můžeme těšit, že skupina Vlčata bude hrát dalším posluchačům.

Kateřina Peclová, učitelka

Podzim ve školní družině

Podzim v družince jsme si pěkně užili. Po seznávacím září přišel říjen plný her a družinových „bojovek“. Od října nás začali navštěvovat pracovníce z Ekocentra v Hodoníně se zvířátky. Konec měsíce jsme věnovali tradicím v naší obci. Vyrobili jsme si trička se slováckými ornamenty, svatomartinské husičky, koníčky. Učili jsme se malovat ornamenty a zpívat hodové písničky. A i když se podzim pomalu chýlí ke konci, to nevadí, protože se blíží to nejkrásnější období v roce, a to jsou Vánoce.

Vychovatelky ŠD

Fotbalový turnaj v Mutěnicích

V poslední říjnový den se naše škola zúčastnila fotbalového turnaje určeného pro druhý stupeň základních škol, který se konal v Mutěnicích. Této sportovní akce se zúčastnily další čtyři školy. Setkali jsme se tak se školami z Ratíškovic, Prušánek, Mutěnic a Hodonína (v tomto případě to byla ZŠ Vančurova). Náš tým byl složen výhradně z žáků, kteří navštěvují fotbalový kroužek.

Na turnaj jsme se připravovali i v domácím areálu Spartaku, kde nám bylo umožněno trénovat. Na turnaj tak cestovalo celkem 15 žáků (z toho i jedna žákyně).

Hrálo se systémem „každý s každým“ po dobu 1x20 minut. V prvním utkání nás čekala ZŠ Prušánky. Prohráli jsme zaslouženě 4:1, kdy jsme zaspali začátek a v rychlém sledu inkasovali

několik branek. Toto utkání nám otevřelo oči a dá se říct, že i nakoplo pro naše další zápasy. Do druhého utkání jsme vstoupili daleko lépe a bylo vidět, že jsme se z předchozího zápasu poučili. Dali jsme branku po rohovém kopu a bojovali až do konce utkání o první 3 body v turnaji. Porazili jsme tak ZŠ Hodonín-Vančurova těsným výsledkem 1:0. Ve třetím utkání nás čekala domácí ZŠ Mutěnice, která zde měla i značnou podporu v ochozech. Nezalekli jsme se a předvedli jsme kvalitní výkon, kterým jsme si zasloužili vyhrát. Od samého začátku tohoto utkání jsme si vytvářeli šance a bylo jen otázkou času, zda některou z nich proměňneme. Dostali jsme se do vedení 1:0, což nám také zvedlo sebevědomí a měli jsme zápas pod kontrolou. Následovala druhá naše branka z pokutového kopu a vedení 2:0, které

jsem udrželi zodpovědným výkonem až do konce. Měli jsme tak 6 bodů, čímž jsme se zařadili k možnému vítězi tohoto turnaje. Čekalo nás poslední utkání proti ZŠ Ratíškovice. Za hustého deště jsme šli do boje a chtěli vyhrát. Bohužel se nám úplně nevydařil vstup do utkání a prohrávali po inkasovaných brankách 3:0. Poté se nám podařilo snížit krásnou brankou na 3:1, ale vzápětí jsme inkasovali další gól na 4:1, který v podstatě rozhodl o vítězství našeho soupeře. Umístili jsme se tak na celkovém třetím místě se šesti body.

Odměna je pro nás to, že díky šesti získaným bodům postupujeme do jarní fáze turnaje. Chtěl bych poděkovat všem našim žákům a žákyni za předvedené výkony a reprezentaci naší školy v tomto turnaji.

Tomáš Knotek, učitel

Florbalový turnaj starších kluků

V pondělí 30. 10. 2023 se kluci ze sedmých, osmých a devátých ročníků zúčastnili turnaje ve florbalu v Dambořicích. Akce se zúčastnilo šest týmů, kromě nás to byly Dambořice, Žarošice, Horvany, Žeravice a Kyjov.

První zápas Žeravice – výhra 5:1

První zápas byl povedený. Kluci si dobře přehrávali, hodně stříleli na soupeřovu branku, běhali a věřili si. Na hru se dalo dívat. Byla tam jedna chyba, nahrávka před brankou, kterou soupeř ihned využil a skóroval. Tato chyba kluky vůbec nerozhodila a pokračovali ve svém tempu. Po zápase jsme vše probrali a řekli si, co vylepšit a na co dávat pozor.

Druhý zápas Žarošice – prohra 4:1

Jenže potom přišly na řadu Žarošice. Mimo chodem tým, který vyhrál celý turnaj. Byla to ledová sprcha, se kterou se náš tým nebyl schopný vypořádat do konce turnaje. V průběhu první minuty jsme dostali dva snadné góly a pak už se to s námi vezlo. Kluci nebyli schopní se vyrovnat s tímto nástupem. Začala zmatečná hra, litali po celém hřišti bez nějaké smysluplné nahrávky a hlavně bez přesné střelby. Padl tam sice jeden gól z nájezdu, ale to bylo vše. Kluci asi pomýšleli na celkové vítězství, a tohle to vůbec nečekali. Nejhorší na tom bylo, že z tohoto výprasku se už nevzpamatovali do konce turnaje.

Třetí zápas Hovorany – remíza 0:0

Tato remíza nás asi nejvíce mrzí. Tým byl hratelný, ale nebyli jsme schopni rozdýchat předchozí porážku. Bylo to chaotické běhání po hřišti bez nějakého náznaku přihrávky a střely.

Čtvrtý zápas Dambořice – prohra 3:1

Tento zápas jsme od začátku zvládali poměrně dobře, naši hráči už se docela vzpamatovali z předchozí porážky a vsílili první gól. Vedli jsme jedna nula. Po chvíli došlo dokonce k vyloučení jejich hráče za agresivitu, na minutu. Všechno nám hrálo do karet. Po uplynulém vyloučení

se vše otočilo, dostali jsme první gól, po chvíli následoval další a pak další. Naši hráči zase vypadli z rytmu. Obrana nefungovala a znovu jsme nebyli schopni vystřelit na branku.

Pátý zápas Kyjov – výhra 1:0

S Kyjovem hra už konečně na jejich polovině, značná převaha. Chyběla nám ovšem střelba, kromě jediného gólu. Pak už to byly jenom nervy, zda to udržíme. Povedlo se... uff.

Celkové čtvrté místo nás neodradí od dalšího úsilí a tréninku.

Roman Mikliš, učitel

Projekt Baroko

Dne 11. 10. 2023 proběhl další ročník projektu Baroko, během něhož se žáci osmého ročníku seznámili s tímto uměleckým slohem na zámku v Miloticích. Letos nás provázela paní průvodkyně Anna Bouchalová, která svými zajímavostmi strhla zájem i jinak netečných žáků.

Po výkladu žáci vytvořili skupiny, které měly za úkol zjistit a vypracovat řadu úkolů. Zároveň

dostali matematické příklady vycházející z prostoru kolem nich. Den nám zpříjemnil majitel zámecké kavárny, který vyhověl mé prosbě, a kavárnu nám na dvě hodiny otevřel.

Všechny skupiny měly 10 dní na přípravu, poté odprezentovaly svou práci.

Jana Brhelová, učitelka

Projekt – Sluneční soustava v VI. B

V uplynulých týdnech jsme se v rámci hodin zeměpisu podívali blíže na naši Sluneční soustavu v rámci stejnojmenného projektu. Přestože zadání znělo stejně – zpracovat do projektu informace o tělesech nacházejících se ve Sluneční soustavě, každá skupina se chopila práce po svém, a to je dobře. K vyjádření informací si žáci volili různé techniky od 3D tvarů z papíro-

vých hrudek, bavlnek, přes fotografie a hmatové obrázky tištěné pomocí speciální techniky včetně popisek. Do tvorby se zapojili všichni žáci. Výstupem byla prezentace projektů a sběr informací o naší soustavě, které žáci při projektové činnosti získali.

Zbyněk Mašek, ředitel školy

Projekty v hodinách Anglického jazyka

Ve třídách 9. A a 9. B jsme se delší dobu věnovali tématům Spojené Království a Londýn. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých faktů, ať už zeměpisných nebo historických. Alespoň pomocí videa jsme si udělali procházku Londýnem. Naučili jsme se také symboly a památky, které jsou pro Spojené Království typické. Závěrem měli žáci za úkol vypracovat projekt na téma Famous British people (známé britské osobnosti). Zhostili se ho všichni na výbornou a myslím, že nám nejen hezky zdobí školu, ale slouží i ostatním zvědavým žákům pro získání nových informací.

Jana Lanžhotská, učitelka

První místo a postup do okresního kola ve florbalu

V úterý 14. 11. 2023 se konal každoroční florbalový turnaj mladších chlapců šestých a sedmých ročníků v rámci ASŠK v Dambořicích. Akce se zúčastnily obvyklé týmy z Dambořic, Žarošic, Žeravic, Kyjova a Hovorán.

Své soupeře jsme znali již z minulého roku, kde jsme vybojovali druhé místo. Postup unikl o malý kousek, něco tam ještě chybělo. Tentokrát jsme nechtěli ponechat nic náhodě a intenzivně se připravovali. Kluci pravidelně chodili na tréninky, dokonce si vyžádali ranní tréninky navíc. Šli si tvrdě za svým.

Konečně přišel ten den, kdy mohli ukázat, co natrénovali a veškeré úsilí, které tomu dali.

Přišel první důležitý zápas s Kyjovem. Výsledek, výhra 5:0. Další zápas s Hovorany. Pro nás neznámá, na turnaji se objevily poprvé. Nicméně

výsledek pro nás 6:1. Na řadu přišel těžký tým z Dambořic, parádní výhra 5:0. Předposlední zápas byl s nejtěžším soupeřem ze Žarošic. Hra byla velmi napínavá, střídaly se šance na obou stranách. Těsně před koncem jsme se těžce smířovali s remízou. Ovšem v poslední vteřině přesná střela rozhodla o našem vítězství 2:1. Nastalo ohromné nadšení, byla to senzace. Poslední zápas se Žeravicemi jsme zvládli vítězstvím 10:2.

Postup do okresního kola byl dán nejen poctivou přípravou, disciplínou a skvělou strategií od trenérů, ale také tím, že hráli skutečně jako tým.

Okresní kolo se konalo hned následující den. Kluci už neměli dostatek sil, přesto se na turnaji neztratili a vybojovali 4. místo.

Roman Mikliš, učitel

Mateřské školy

MŠ Svatobořice

Den za dnem běží a my už máme první čtvrtletí za sebou. Začátek roku není pro nás děti moc oblíbený. Většinou se nám do školky po dlouhých prázdninách moc nechce, ale hned první dny je nám jasné, že je tady ten náš „dům“ plný dětských hlásků, her, zábavy a náruč našich milých učitelek, asistentek, kuchařek. Ti, kteří už jsou velcí předškoláci, se stávají dobrými partáky pro nové děti. Snaží se jim být vzorem, být jim vždy po ruce, když potřebují pomoc, radu. Samozřejmě každý den není jako malovaný, každý máme ten „svůj“ den, kdy je nám smutno nebo se nám prostě nechce. Jsme tady ale všichni společně a to je fajn.

Od září jsme toho dost prožili. Přijelo k nám divadlo, zabydleli se u nás na nějakou dobu strašáci, prosili jsme vítr, aby foukal a nám mohli vzlétnout draci. Naše hlásky byly slyšet v malovaném hodovém čase. Zpívali jsme, tancovali, dokonce i pekli dobroty.

Pro nejstarší děti bylo zážitkem 10 lekcí plavání v novém krytém bazénu v Kyjově.

Teď už s pohádkou čekáme na nejkrásnější svátky v roce – Vánoce. A to by nebylo jen tak,

kdybychom nepřipravili pro naše milé v areálu naší školky vánoční vystoupení s malým jarmarkem.

Loučíme se se starým rokem a s nadějí vítáme rok nový. Za celou naši velkou školkovou rodinu přejeme všem zdraví, pohodu a lásku.

Kolektiv zaměstnanců MŠ Svatobořice

První měsíce v naší školce uběhly jako voda a z teplého léta jsme plynule přešli do hodně teplého podzimu.

V září jsme utřeli všechny slzičky nových dětí a setkali jsme se i se starými známými tvářemi.

V uplynulých měsících jsme zažili spoustu akcí: Dýňový týden, kdy děti plnily úkoly na zahrádce, ať už pohybové či rozumové, spojeny s tímto druhem zeleniny, upekli jsme si jablečný štrůdl a dýňové chipsy, rodiče s dětmi vydlabali strašáky, které nám potom večer hezky zasvítily pro potěchu všech.

Bramborový týden, kdy nás opět čekala bojovka na zahrádce plná aktivit, tentokrát na téma brambory, ochutnali jsme brambory na loupáčku, udělali jsme si bramborovou pomazánku, tvořili jsme z brambor, naučili jsme se básničky i písničky.

Dračí týden, kdy nás opět čekala stezka plná úkolů, tentokrát v prostorách MŠ, vyráběli jsme si draky, zpívali o nich a také jsme si jich šli na nedaleké pole pustit, ale byl takový vítr, že se nám oba draci úplně rozbili.

Užívali jsme si podzimní počasí plnými doušky a hodně chodili na zahrádku i na vycházky, kde jsme sbírali různé přírodniny, tvořili jsme z nich a hráli si s nimi a také jsme si uvařili čaj s vlastnoručně nasbíranými a nasušenými šípky.

Předškoláci také začali jezdit na plavecký kurz do nového bazénu v Kyjově, kde se seznamují s vodou a se základy plavání hrou formou.

V dalších měsících proběhla logopedická depistáž, zhlédli jsme dvě divadélka, kouzelnické vystoupení a do světa hudby nás přenesla netradiční muzikoterapie.

Nyní v měsíci listopadu jsme si užívali chystání se na hody, upekli jsme svatomartinské rohlíčky (i těsto si děti dělaly samy), ukázali jsme si kroj z jiné

dědiny a porovnávali jsme ho s tím, který se nosí v Mistříně – v čem se liší a v čem je podobný a popsali jsme si jednotlivé části, zatancovali jsme si a potom jsme šli všichni společně na kolotoče – dětem se tam moc líbilo.

Jak vidíte, aktivit je v naší MŠ opravdu hodně, a tak do školky chodíme rádi, protože se v ní nudíme.

Už nyní se těšíme a připravujeme se na Mikuláš a na nejkrásnější období v roce – Advent, kdy již nyní nacvičujeme vánoční besídku pro rodiče.

Všem rodičům moc děkujeme za spolupráci, ať už při dýňovém večerním rozsvěcování a přípravě dýní, ale i při bramborovém týdnu a těšíme se na další setkávání s Vámi.

Kolektiv MŠ Mistřín

I když letní dny jsou dávno za námi, podzim se předvedl v plné kráse a my jsme si ho parádně užili. Výstava dýňových strašáků, pouštění draka na kopci za školou a haloweenská party prostě k podzimu patří. Ale my v přípravné třídě víme, že kromě zábavy a legrace je potřeba také pilně pracovat, učit se a zkrátka dělat všechno pro to, aby se nám ve škole dobře dařilo. Dvakrát týdně chodíme cvičit do tělocvičny, což se dětem velice líbí. Můžeme využívat spoustu tělovýchovných pomůcek a zrcadlová stěna poskytuje kontrolu správného držení těla. Také jsme navštívili keramickou dílnu. Pro většinu dětí to bylo něco zcela nového. Každý mohl naplno projevit svoji fantazii, zažít radost z dokončeného výrobku, protože každý kousek byl originál. Navíc mohou děti výrobkem obdarovat své blízké. Ideální vánoční dárek! Určitě si tvoření v keramické dílně rádi zopakujeme. Období předškolního věku je rozhodujícím obdobím pro vytváření správných

stravovacích návyků. Nejlepší je spojit teorii s praxí. S tím nám vyšla vstříc paní Hasalová, která vede stravování. Děti se zapojily do přípravy pomazánky, seznámily se s potřebnými ingrediencemi, s jejich významem pro zdraví a růst nejen dětí, ale i dospělých. Také jsme se zúčastnili předhodoového zpívání a celé tradiční veselí ukončili v pondělí po hodech v kroji. Teď nás ale čeká mikulášská besídka, na kterou pilně nacvičujeme. Protože v přípravné třídě máme deset kluků a tři holčičky, výběr tématu pro besídku nebyl těžký. Čertíci a andělci se předvedou první adventní neděli a tím krásně a slavnostně zahájí sváteční čas adventu, který vyvrcholí těmi nejkrásnějšími svátky v roce. Ať jsou Vaše Vánoce plné dětských úsměvů a rozzařených šťastných očí těch, které máte rádi!

Za přípravnou třídu

Milena Macháčková, učitelka

Vánoce jsou už přede dveřmi, tak rychle to uteklo.

Drazí přátelé, dovolte mi, abych se poohlédl za tím, co se v poslední době odehrálo v mistřínské farnosti. 9. září proběhla v Žarošicích Zlatá sobota, jako hlavní kazatel přijel nitranský pomocný biskup Peter Beňo. Opět šla na tuto pouť z naší obce za příjemného počasí početná skupina pěších poutníků. V sobotu 30. září se na dalším významném místě v blízkém okolí, a to na Velehradě, spolu s dosavadním administrátorem naší arcidiecéze, s Josefem Nuzíkem, konala pouť kyjovského a veselského děkanátu za obnovu rodin a nová kněžská povolání. Několik našich farníků se také zúčastnilo. Novinkou tohoto setkání bylo, že účastníci mohli klást dotazy a biskup na ně odpovídal. Dne 22. října proběhla misijní neděle, kde proběhla sbírka a především prodej misijních perníčků, které balily děti, když je předtím upekly se svými rodiči a prarodiči. Následující čtvrtek, o podzimních prázdninách, byla připravena pro děti s rodiči modlitba misijního růžence, která podporuje misijní úsilí, a následně se všichni mohli sejít na faře při pohostění a posezení a promítání filmu s misijní tematikou. Na mistřínské a svatoborské hody, které se dobře vydařily, přijel jako hlavní host P. Antonín Hráček, spirituál pro bohoslovce a ostatní studenty v olomouckém semináři.

Snad nejvýznačnější událostí uplynulého období bylo, že jsme mohli mít v našem kostele ve dnech 8. a 9. listopadu ostatky (v tomto případě malý ústřížek vlasů) blahoslaveného Carla Acutise, nedávno blahověstného papežem Františkem. Tento světec je aktuální pro dnešní dobu, protože v ní žil a dokázal se i v ní důsledně držet zásad Ježíšova učení.

Carlo se narodil italským rodičům v roce 1991 v Londýně, ale brzy nato se jeho rodina přestěhovala do Milána. Rodina nebyla praktikující, ale Carlo od malička začal projevovat zájem o Boží věci, což způsobilo, že se jeho rodiče postupně vrátili k víře. V sedmi letech požádal o to, aby mohl přijmout první svaté přijímání, a bylo mu to umožněno díky zvláštnímu povolení – běžně je možné přistoupit k prvnímu přijímání až v 9 letech. Měl rád pouštění draka, hraní si v pří-

rodě a zvířata. Bavilo ho také hrát s přáteli fotbal a hrát na playstationu. Byl nadšencem do informatiky, na svůj věk měl velmi pokročilé znalosti.

Carlo chodil na mši každý den a zůstával v kostele před svátostným Ježíšem před nebo po každé mši. „Eucharistie je mou dálnicí do nebe,“ říkával. „Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejdemo do kostela.“

Často se zpovídal a ujišťoval: „Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozdvihnout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.“ Také se denně modlil růženec. Ve škole Carlo nikdy svou víru neskrýval a zval své kamarády, aby šli společně na mši a vrátili se k Bohu. Jednou si napsal do sešitu: „Smutek je, když obracíme svůj pohled k sobě samým, štěstí je, když obracíme pohled na Boha.“

Přestože byl z dobře situované rodiny, žil velmi skromně. Za své první úspěchy koupil spací pytel jednomu žebrákovi, kterého vždycky potkával cestou na mši. Večer nosíval jídlo těm, kdo žili na ulici, někdy část své vlastní večeře. Rozhodl se využít svých znalostí z informatiky k evangelizaci a vytvořit přehledný článek o eucharistických zázracích. Strávil s tím tři roky poté, co se hodně nacestoval a shromáždil informace.

V říjnu 2006 mu byla diagnostikována akutní leukemie typu M3. „Nabízím Pánu utrpení,

teré budu muset snášet, za papeže a za církev, abych nemusel být v očistci, ale mohl jít přímo do nebe," řekl svým rodičům. Zemřel několik dnů poté, co mu byla stanovena diagnóza, 12. října 2006, v pouhých 15 letech.

V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi, odkud pocházel sv. František, a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený. Rodina s jeho

práním souhlasila. Dodnes je jeho tělo v kostele v Assisi, kde je uloženo, neporušené.

Ostatky svatých uctívají věřící hlavně proto, že si zpřítomní vzor života tohoto svatého a hlavně že si mohou na jeho přímluvu v nebi neboť věří, že se tam nyní nachází, vyprosí Boží pomoc a posilu pro druhé i pro sebe.

Přeji Vám všem krásné a požehnané vánoční svátky a také dobrý vstup do nového roku, plný naděje.

P. Bedřich Horák, farář

Misijní neděle

„Rač nitro mé uspořádat k dobrému životu, abych činil, co se sluší a co přináší zásluhu a ostatním bližním dobrý příklad.“

Misijní neděle letos připadla na 22. října 2023. Do společné přípravy se zapojilo mnoho velkých i malých farníků, pomáhali žáci ve škole i jejich rodiče a také škola již tradičně tuto misijní aktivitu podpořila. Kdo uměl – napekl perníčky, kdo mohl – přišel na faru balit, kdo chtěl – koupil si balíček. Prodávali jsme ve škole i v neděli před kostelem. Balíčků bylo téměř 900. Misijní mše

s obětním průvodem ve znamení 5 kontinentů a slavnostním zpěvem Scholičky proběhla za účasti mnoha malých misionářů. Ve čtvrtek po Misijní neděli se děti v kostele pomodlily společný růžencem za misie. Na faře je čekala odměna v podobě občerstvení a promítání filmu. Na Papežské misijní dílo dětí jsme odeslali všem potřebným neuvěřitelnou částku 33 500 Kč. Všem, kteří jste jakkoliv přispěli k dobrému dílu, patří velké poděkování a upřímné Pán Bůh zaplat.

Markéta Varmužová

■ PODĚKOVÁNÍ ■

Komunita Sant Egidio z Brna děkuje všem dobrodincům, kteří přispěli na dárky lidem bez domova. Rozjasnili jste chudým Vánoce.

Charita Kyjov

Vážení a milí spoluobčané, uživatelé našich služeb, příznivci charitního díla!

I když se nám v posledních letech za okny sněhové vločky příliš neobjevují, výzdoby našich domovů a všudypřítomný ruch s tóny krásných koled nám předznamenávají, že se blíží Vánoce a konec dalšího roku.

Ten letošní jsme jako obvykle zahájili Tříkrálovou sbírkou, která nám v krátkém okamžiku umožňuje zažít pocit radosti a vzájemnosti; pocít, že můžeme lidem v nouzi pomáhat žít lepší život a znovu se ujišťovat, že všechno, co Charita dělá a nabízí, dává smysl. Ve srovnání s dvěma předcházejícími „covidovými“ roky by se dalo říci, že jsme svoje každodenní povinnosti plnili už relativně v poklidu.

Co nám ale na klidu nepřidává, je skutečnost, že v několika posledních letech napříč celou republikou - ale v našem kyjovském i hodonínském regionu především - roste počet „podnikatelských subjektů“, jejichž hlavní motivací je získání příspěvku na péči (PnP) a také důchodu seniorů. V našem okolí rostou jako houby po dešti domy či byty, v nichž se nabízí seniorům ubytování spojené s poskytováním sociálních a zdravotních služeb. Rodinní příslušníci a zájemci o tyto služby si ale vůbec neuvědomují, že se jedná o zneužívání zmíněného PnP.

Sociální služby smí poskytovat výhradně subjekt, který splňuje minimálně následující požadavky: Je uveden v Registru poskytovatelů sociálních služeb, musí disponovat Pověřením k poskytování služeb obecného hospodářského zájmu a musí být zařazen do Základní sítě sociálních služeb v Jihomoravském kraji pro příslušný kalendářní rok. Pokud byt jedinou podmínku z výše uvedeného nesplňuje, nemůže být financován z veřejných prostředků, kam příspěvek na péči jednoznačně patří.

Oficiálním cílem sociální politiky státu je, aby seniorům a lidem, jakkoliv závislým na pomoci jiných bylo umožněno setrvat v domácím prostředí maximální možnou dobu, pokud možno až do přirozeného konce. I proto je ze strany státu více preferována terénní forma pečovatelské služby než pobytová zařízení, kde - ať si to chceme nebo nechceme připustit - dochází k zpretrhání rodinných a dalších osobních va-

zeb, na které byl senior v domácím prostředí zvyklý. Důsledkem skutečnosti, že dotčená pobytová zařízení přijímají téměř výhradně klienty s priznaným 3. a 4. stupněm PnP, (tzn. ty, z nichž mají nejvíce peněz) je fakt, že nám i jiným oficiálním a legitimním poskytovatelům tito lidé začínají chybět, což v konečném důsledku ohrožuje udržení a vůbec existenci služby, protože nebudeme schopni naplňovat výkonnostní předepsané ukazatele.

Je správné do takových zařízení naše blízké umísťovat nebo na to jen pomýšlet...? Očekáváme, že v průběhu příštího roku bude i ze strany JmK tato problematika více medializována a veřejnosti i samosprávám se tak dostanou další a podrobnější informace.

Charita Kyjov nabízí a podává pomocnou ruku všem, kteří ji potřebují. Starým i mladým, handicapovaným, osamělým, uživatelům návykových látek, lidem v obtížné životní situaci, nevyléčitelně nemocným, umírajícím. Všem, kterým postupně ubývají síly a někdy i chuť do života.

Charita nabízí služby zdravotní i hospicové, včetně paliativní péče, která je určena onkologicky nemocným, umírajícím i jejich nejbližším. Cestou pečovatelské služby pak poskytuje pomoc a podporu při zvládání běžných činností v domácím prostředí uživatelů; dále nabízí odborné sociální poradenství, bezpečné zázemí, podporu i pomoc dětem a dospívajícím, rovněž tak osobám závislým na návykových látkách. Všem těmto se snažíme navracet chuť se znovu smát, povídat si a třeba i najít smysl života.

Chci z tohoto místa poděkovat celému kolektivu obětavých a odborně zdatných pracovníků, které Charita Kyjov má a na které se dá vždy spolehnout. Děkuji všem kolegům i kolegyním za jejich profesionální, poctivou a obětavou práci, kterou každodenně odvádějí. Přeji jim, aby v sobě i nadále nacházeli sílu a odvahu zas a znovu se obětovat pro druhé; aby nepochybovali o hlubším smyslu tohoto povolání a dovedli být sluncem, které vždycky zazáří těm, ke kterým přicházejí.

Nejkrásnější svátky v roce jsou za dveřmi; adventní čas a čekání na příchod Spasitele končí. Přeji nám všem, abychom nemarnili zbytečně čas trápením, že není všechno podle našich

představ, a abychom věřili, že právě o Vánocích dostáváme od Boha všechno, co potřebujeme. A to i k tomu, abychom mohli dělat šťastnými ty druhé.

Požehnané vánoční svátky, hojnost zdraví, radosti i pokoje!

**Bc. Jitka Rybová, DiS.
PR, Charita Kyjov**

■ Z ČINNOSTI SPOLKŮ A SSKUPENÍ ■

Podkověnka

Podkověnka na podzim

Naši milou Podkověnkou hned na začátku sezony čekala velká změna. Ač se to zdá neuvěřitelné, tak jsme se rozloučili s naší dlouholetou vedoucí paní Jarmilkou Maradovou, která vedla Podkověnkou více než čtvrt století – 27 let. Po mnoha úvahách, jak nejlépe jí za vše poděkovat, jsme zapojili do akce i místní Mužský sbor při Vinobraní, za což jim moc děkujeme. Ten s humorem sobě vlastním udělil Jarmilce „KOSKARA“ za mnohaletou péči o folklorní potěr v naší obci, od dětí z Podkověnky dostala příhodné tričko I LOVE PODKOVĚNKA a sošku ZLATÁ JARMILKA. Stoupala na stupně vítězů a všichni přítomní byli vyzváni, aby přišli dopředu ti, kteří prošli rukama paní učitelky Maradové...A že to byl pěkný, veliký a dojemný zástup dnes už dospělých, zralých lidí, někde stály i celé folklorní rodiny - radost pohledět! A to Ti budiž, Jaruško, velkou odměnou a díkem za krásné a plodné roky v Podkověnce, byla jsi pilířem, o který jsme

se mohli vždycky opřít a stále máš u nás dveře otevřené. Čekáme na Tvé podněty. Ještě jednou DÍKY! A koloběh života ve škole i v obci se točí dál, proto bych Vám ráda představila staronové vedoucí, kterým leží kulturní dědictví a tradice na srdci: o hospodářské a administrativní věci se dále stará Olinka Bimková, na návčiku potkáte Markétu Varmužovou, Ivetu Gongalovou a Lucku Novákovou, s veškerou organizací ohledně krojů a průběhu zkoušek pomáhá Jana Bognárová. Takže PODKOVĚNKO, jedeme dál! Jak už jsem psala – první vystoupení v tomto školním roce proběhlo v září na VINOBRANÍ - tam jsme předvedli již naše tradiční podzimní pásmo s hrou na školu, zazpívali jsme o zdravém ovoci, vzpomněli strýca Vacina a zatančili mazurku. Těsně před hody 16. 11. jsme spolu s Krušpánkem a CM ZUŠ Dubňany pod vedením Pavla Varmuži uspořádali ve škole projekt Předhodové zpívání, kde jsme spolužáky seznámili s průběhem hodů,

zvyklostmi, kroji, písněmi i tancem – vše si mohli žáci vyzkoušet a také zasoutěžit v „krojovém kvízu.“ Pozvání ke krojové ukázce přijali i manželé Jarka a Rost'a Maradovi a vedoucí KD Marcela Hasalová. Podkověnka se také účastnila slavnostní hodové mše svaté a průvodu, kde se děti předvedly v různých variantách kroje. Děkujeme všem rodinným příslušníkům, kteří děti v tradicích podporují a do krojů je oblékají. Ani jsme se nenadáli a po hodech přichází opravdová zima. Co nás ještě čeká? Připravujeme se na Mikulášskou besídku, kde uvidíte hudebně-divadelní scénku Čert a Káča, v prosinci budeme společně

tvorit vánoční svícínky a nacvičovat koledy, které uslyšíte při společném zpívání u Vánočního stromu u školy.

Do nového roku přejeme všem našim příznivcům, rodinám, učitelům, vedení obce i KD, podporovatelům a nadšencům (nejen) pro folklorní tradice hodně elánu, zdraví, rodinné pohody, radosti z každého dne, zápalu pro správnou věc, Boží požehnání a zpívejme dál, ať je nám všem spolu dobře a ať to stojí za to.

Za všechny vedoucí Podkověňky

Markéta Varmužová

Krušpánek

Vážení a milí, podzim se nachýlil a my jsme po Slovákém roku opět začali pilně trénovat na nastávající události.

Jako první nás čekalo Vinobraní v Mistríně, kde jsme zatančili a zaverbovali za doprovodu cimbálové muziky z Milotic pod vedením Petra Šrahulky. Za pozvání velmi děkujeme místnímu mužskému sboru. Dále nás čekaly přípravy na hody, kdy jsme se mimo tradiční výrobu voniček věnovali předhodovému vystoupení na místní základní škole. Spolužákům jsme předvedli tradiční tance z kyjovského Dolňácka, ale také součásti kroje v podobě soutěže. Někteří si odnesli sladkou odměnu. Na hodech jste nás mohli v průvodu vidět při prodeji voniček. Hodovou slavností to u nás nekončí a nadále intenzivně pracujeme. Jako družina svatého Mikuláše, která

zavítá na kulturní dům, pracujeme na nácviku vánočního vystoupení v Hodoníně na trzích. Dále se zúčastníme zpívání u vánočního stromu, kde si společně zazpíváme koledy a povíňujeme krásné svátky vánoční. Mimo náš obvyklý folklorní repertoár se můžeme těšit také na taneční vsuvku na Pochodu za prasátkem ve Vacenovicích, kde vám předvedeme, že se nebojíme jiných žánrů. Naposled, jako každoročně, si zatančíme besedu na Dolňáckém plese ve Svatobořicích-Mistríně. Těšíme se na milá setkání.

Veselé Vánoce a spoustu štěstí v novém roce přeje

Zuzana Tesaříková, vedoucí souboru

Rodinné centrum Krteček

Poslední říjnovou sobotu Krteček navštívil starokladrubský Hřebčín Dobrovský, jenž se nachází ve Vacenovicích.

Návštěva byla dopředu domluvena, počasí přálo a děti byly natěšené. Naše průvodkyně paní Žofie Dobrovská si pro nás připravila výklad o vyšlechtěných krásných starokladrubských koních. Při té příležitosti jsme si prohlédli plemennou knihu, průkaz koně, nebo-li koňskou občanku a nafoceně kalendáře koní z předcházejících let. Měli jsme možnost zhlédnout ukázkou hřebelcování a osedlávání a při tom vyslechnout stručný komentář o částech koňské tělesné schránky. V tom nám pomohl výklad pana Dobrovského a jednoho úžasněho koníka, který si nyní užívá zaslouženého odpočinku a jenž dříve sloužil jízdní policii v Ostravě. Nato jsme se mohli jít podívat do stáje a zjistit, jak bydlí hřebci a dát jim připravenou odměnu - suchý chléb. Dotyk a pohlázení koně nadšeně využily jak děti, tak jejich doprovod.

Po prohlídce stájí jsme se všichni přesunuli kolem pastvin k lesní stezce, kde se děti, které chtěly, svezly na koních - na dvou starších koňských dámách, které vynikaly velkou trpělivostí. Společná fotočeka zakončila naše skvěle strávené odpoledne s nádherným stvořením, jenž budí respekt a úctu.

Ve středu 1. 11. 2023 se děti sešly s maminkami/babičkami v herně RC Krteček, kde všichni

prožili společné halloweenské dopoledne. Někteří děti přišly v kostýmech a jiné přinesly dobroty. Toto dopoledne bylo navíc okořeněno o výrobky, které si samy děti vytvořily. Úsměvy dětí vypovídaly za vše a radost byla všudypřítomná. Velké poděkování patří maminkám, které se jakkoliv podílely na přípravě Halloweenu, ať již výzdobou, dobrotami, aktivitami pro děti. Vážíme si všech maminek, které došly s dětmi do herny a akci si užily. Už se těšíme se další dopoledne, a to Mikulášské.

Novinkou po několika letech je to, že od 24. 11. 2023 bude pro veřejnost otevřena herna Krteček každý pátek od 16 do 18 hodin. Jsou mezi námi vítáni malí/velcí spolu s babičkami/dědečky, maminkami/tatínky. Poďte s námi „přečkat“ zimní čas s ostatními dětmi a užít si páteční odpoledne v centru Krteček. Zábavy bude dost.

A stále hledáme maminky, které by byly ochotné se k nám připojit a zastávat post „služební maminky“, aby hernička do budoucna nezůstala zavřená. Vše ukážeme, vysvětlíme. Budeme rády za každou sebemenší pomoc.

Přejeme všem veselá a spokojená vánoční svátky.

Kolektiv RC Krteček

Slovácký soubor

Než Vám představíme události posledních týdnů a měsíců, rádi bychom ještě jednou a zpětně připomněli 85. narozeniny tetičky Hajné.

Ty oslavila na konci srpna a my samozřejmě mezi gratulanty nesměli chybět. Za celý folklorní život na dědině přejeme oslavenkyni pevné zdraví, ruce i nervy nad vázáním turečáků a upravováním krojovaných nejen v hodovém průvodu.

A nyní už k naší aktivitě. V září jsme absolvovali tři (ne)vinné akce. Jednou z nich bylo vinobraní ve Bzenci, kde vystoupila pouze malá část našeho ansámblu za doprovodu cm Repetuša. I když se bzenečtí organizátoři praštili přes kapsu a zasypali účinkující, slovy tanečníků „sto padesáti řízků“, na besedu u cimbálu nezůstali a dojeli na taneční nácvik ve prospěch domácí akce, která je čekala o týden později. Další z vinobraní nebylo pro některé zúčastněné novinkou, protože v Kadani tanečním projevem doprovázíme cimbálovou muziku Vojara už nějaký ten pátek. Když pomíneme nelidsky brzké vstávání a téměř pětihodinovou cestu na místo akce, byl to velmi příjemně strávený den plný sluníčka a dobrého vína nejen našeho p. předsedy. Zpáteční cesta se nesla v dohánění spánkového deficitu a hromadné večere v McDonald. Po příjezdu domů tanečníci zaběhli podpořit ještě domácí ekonomiku na poslední pivko, a i když se rýsovaly myšlenky na nějaké hodové pokračování, nic se nemá přehánět. Sotva jsme se probudili z jednoho vinného opojení, už jsme se chystali na další –

domácí. Na plácek pod kostelem už nedopadalo tolik letního sluníčka, přesto akci přišlo podpořit opravdu velké množství diváků (nebudeme si nalhávat, že většinu vytvořili maminky a tatínci nejmenších vystupujících).

Největší událostí tohoto čtvrtletí však určitě bylo chystané výročí Rezedek, na kterém jsme i my měli prostor se představit. I když oslavenkyně určitě nikdo nezastínil, myslím, že jsme se na pódiu dobře uvedli a ostudu si netrhli.

Podzim je čas hodů na našem regionálním konci, takže nikoho nepřekvapí, že tři týdny po sobě nebyl víkend, kdy bychom někde nedělali rozruch. V rámci dodržování tradic se pánské osazenstvo vydalo na voze podpořit hody v Miloticích. Týden nato se někteří z nás účastnili průvodu či zábavy v Kyjově. A poslední veselí bylo na domácí půdě. Jak jsme si ho užili? Těžko říct, ale záznamy z putujících telefonů říkají, že velice. Za stárkovské páry děkujeme, že jste je došli podpořit a snad na hodech nechali hlasivky, energii a veškerý obsah peněženek jako někteří z nás. My si teď dáme menší půst, abychom nabrali to, co jsme ztratili a budeme se na Vás těšit na vánočním zpívání.

Přejeme Vám krásné a poklidné vánoční svátky, mnoho štěstí a zdraví do nového roku a doufáme, že se v lednu znovu uvidíme na dalším chystaném tanečním veselí.

Denisa Macháčková,

Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín

Ženský sbor REZEDKY

REZEDKY – 10. VÝROČÍ ... JÁ TI HO OPERU

Jestli někoho zmátl název pořadu a byl z toho trochu v rozpacích, uveďte na pravou míru.

Ach dej sem, dej sem, šáteček dej sem, já ti ho operu. Abys měl bílý, až pujdeš k milý na druhú nedělu 😊.

Text písničky nás natolik upoutal, že jsme se od něj odrazily a v tomto duchu se nesl celý náš program.

A protože náš sbor je dosti velký, najdou se mezi námi ženy se spoustou skvělých a vtipných (aspoň si to myslíme teda) nápadů. Výzdobu kulturního domu, sálu a foyer, plakát, vstupenky, pozvánky, propagace na FB a instagramu, dárček pro návštěvníky, fotokoutek...to všechno má na svědomí Maruška Kašná. My jsme jí samozřejmě sekundovaly a mudrovaly jí do všeho, ale musíme si přiznat, že to nemělo chybu a moc se nám to povedlo.

Co vám budu povídat... přípravy byly náročné, zkoušky dlouhé a časté, takže několikrát to mezi námi zaskřípalo, ale láska ke zpěvu a k našemu společenství nakonec zvítězila a my jsme bez újmy (až na jednu zoperovanou nohu v sádře) v plném počtu došly k červeně zatrženému datu v kalendáři.

Konečně nastal den D.

Nové taneční i pěvecké číslo nacvičeno, stará čísla vypilována do dokonalosti. Kroje oprány, nažehleny.

Lístky vyprodány.

Prekvapením pro všechny přítomné bylo vystoupení Rezedek, dcer a vnuček členek Rezedek. V doprovodu Varmužovy cimbálové muziky zazpívaly několik písniček a my se nemusíme bát, protože až vyrostou, tak omladí a posílí naše řady.

Před plným sálem jsme předvedly pět vstupů. První vstup, čepení nevěsty, byl v parádních krojích. Mladá neprovdaná děvčata na hlavě měla drůžení, vdané nebo už ne mladé, čepce.

V druhém jsme se ukázaly v našich upravených pódiových dožínkových krojích v pásmu spolu s mužským sborem ve škádlivém rozhovoru.

V pásmu Kolem vrby, kolem křa jsme už byly převlečeny v pracovních krojích a trochu to na pódiu roztančily.

Dalším pásmem, pro nás úplně novým, byly „Pradleny“. Autorkou choreografie byla Kristýnka Gazdová a neodpustila nám vůbec nic. No, našlapaly jsme toho s prádlem hodně 😊.

A posledním naším vstupem, čistě pěveckým, byla směs lidových písní v moderní úpravě Petra Janovského s klavírním doprovodem Kateřiny Martykáňové.

A byla děkovačka a byl potlesk a bylo to všechno moc krásné. Dostaly jsme spoustu květin a vína od spolků v obci i přespolečích. Milé poděkování za reprezentaci a činnost od našeho pana starosty a místostarosty.

Ale nejoriginálnější dárek od Mužského sboru. Dali nám poukaz na mši svatou slouženou za náš sbor.

Po mši svaté na faře byl pro nás nachystán vlastnoručně připravený raut a bylo o nás krásně postaráno 💙 ... Děkuje 💙

A teď přijde na řadu naše velké díky, a to:

Katce Martykáňové ml. a Prokopu Neduchalovi za moderování celého pořadu. Varmužově cimbalové muzice, Slováckému souboru Svatobořice-Mistřín a Mužskému sboru za zpestření večera. Mirkovi Novotnému za krásné fotky, Lubošovi Kyněrovi za video, Mirkovi Bílkovi za zvuk a Vám divákům za zájem o nás a o lidovou písničku.

Velké díky samozřejmě také naší umělecké vedoucí Klárce Strýčkové, že z nás dostane jen

to nejlepší, a také naší technické vedoucí Jance, že na nás má ještě nervy. No a také díky nám, že jsme poctivě chodily na zkoušky a že se máme a že nás to pořád baví.

Kdo vydržel až do konce programu a zůstal i na besedu u cimbalu, určitě nelitoval.

V sále se setmělo a na plátně běžel film o Rezedkách a jejich kvalitách, nejen pěveckých. Bylo to překvapení od naší Marušky pro nás. Nechápu, kde sesbírala šílená videa a fotky, na kterých jsme tak, jak nás neznáte 😊. Smály jsme se, až nám slzy tekly, a tak se skončil náš velký den, který bude dlouho v našich vzpomínkách. Zachovejte nám přízeň a zpívejte si spolu s námi dál.

PS: Pro desáté výročí jsme nafotily kalendář s Mirkem Novotným, Radkem Severou a Maruškou Kašnou. Ne nelekejte se...jsme tam oblečeny v různých variantách našeho krásného kroje. Kalendář si můžete zakoupit v informační kanceláři obecního úřadu nebo také v kanceláři kulturního domu za 250 Kč. A dlouho neváhejte. K 20. výročí my už nic fotit asi nebudeme.

Za Rezedky, Hasalová Marcela

Mužský sbor

Mužský sbor Svatobořice-Mistřín v podzimním čase

Svůj příspěvek začnu malou stížností na letošní počasí. Přestože se dá tento rok považovat za jeden z nejteplejších a nejslunnějších v historii, poslední neděli v září bylo výrazně chladno a každým okamžikem se dal čekat déšť. Ten naštěstí nepřišel, a tak jsme mohli v parku pod kostelem předvést za hojné účasti diváků své tradiční vinobraní. Kromě mužského sboru se předvedly také děti z Krušpánku, tanečníci z nově vzniklého Slováckého souboru Svatobořice-Mistřín a děvčata z ženského sboru Rezedky. Program doprovodila cimbálová muzika z Miletic a o jídlo, pití a výborný burčák se postarali chlapi z vinařského klubu. I přes to chladné počasí se akce opravdu podařila.

Hned na začátku října jsme svým zpěvem podpořili program ženského sboru Rezedky, který proběhl na obecním kulturním domě k 10. výročí vzniku pěveckého sboru. Sál kulturního domu byl vyprodán již tři dny před akcí a děvčata svým programem nadchla všechny zúčastněné diváky. Na závěr jsme se připojili s gratulací. Přejeme jim i do dalších let, ať je dál zpěv baví a rozdávající dál svým divákům radost.

Ale nejsou jen radostné události. V polovině října zemřel pan Jakub Šťastný, folklorista a výborný zpěvák. Vedl a podporoval dlouhá léta Slovácký krúžek v Mistříně. Protože řada zpěváků

v mužském sboru jsou odchovanci právě tohoto spolku, zazpívali jsme strýcovi Jakubovi na pohřbu a tím mu složili svůj dík za dlouholetou práci pro národopis v naší obci.

Mnohem radostnější bylo pozvání na oslavu 60. narozenin našeho člena a vedoucího zpěvu Josefa Varmuži poslední sobotu v říjnu. Jožka již sice nebydlí několik let ve Svatobořicích-Mistříně, ale stále je vedoucím zpěvu mužského sboru a pravidelně s námi nacvičuje a vystupuje. Chtěl bych mu při této příležitosti poděkovat za obětavé a zodpovědné pěvecké vedení sboru a věřím, že mu ještě chutí a elán vydrží do dalších let.

Dostal jsem se k největší národopisné události v naší obci, a to jsou naše tradiční hody. A opět nám zamotalo hlavu počasí. V neděli ráno jsme se probudili do zasněžené obce. Naštěstí se počasí umoudřilo a početný hodový průvod prošel celou obcí a byl opět důkazem, že národopis u nás opravdu žije.

Blíží se konec roku, advent a Vánoce, ale my jsme se již začali připravovat na rok příští. Bude pro nás důležitý, protože se ponese v duchu připomenutí 40. výročí založení Mužského sboru Svatobořice-Mistřín. Hlavní oslava proběhne v sobotu 6. dubna a již nyní Vás na ni srdečně zveme.

Za mužský sbor Miroslav Veselý

Myslivecký spolek

Z činnosti Mysliveckého spolku

Díky pozitivním ohlasům ze zkoušek vloh loveckých psů pořádal náš spolek pod záštitou Okresního mysliveckého spolku 2. září 2023 Podzimní zkoušky ohařů. Jedná se o zkoušky s přiznáním lovecké upotřebitelnosti psa pro vyhledání, dohledání a přinášení drobné zvěře. Zkouší se zde hledání, vystavování, postupování, nos, klid před zvěří pernatou a srstnatou, chování po výstřelu, dohledávka, vlečka a přinášení zvěře pernaté i srstnaté, vedení na řemeni, poslušnost a přinášení kachny z hluboké vody.

Ke zkouškám se dostavilo 12 ohařů. Počasí všem zúčastněným přálo a na konci dne zněl pozitivní verdikt rozhodčích z výkonu. Vůdci si se svými psi odnášeli nejen pozitivní zkušenost, ale i potvrzení o lovecké upotřebitelnosti.

V posledních letech se díky snaze členů myslivecký spolek rozvíjí nejen ve směru podpory myslivecké kynologie na okrese Hodonín, ale v letošním roce i o podporu sokolnictví.

Kořeny sokolnictví sahají až do doby 2000 p. n. l. Vzniklo ve stepích Asie a postupem času se dostalo na území Evropy. Sokolnictví je zapísáno na seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Dovednosti a postupy potřebné k výcviku dravců předávali otcové svým dětem po stovky generací. Profese sokolníka má v současné době obrovský význam především v oblasti leteckého průmyslu, ale je možné jej využít i v zemědělství. Sokolnictví je dnes mimo jiné umění lovit zvěř pomocí cvičených dravců. Tento způsob lovu vznikl původně k získávání potravy, ve středověku sloužil spíše pro zábavu šlechty a v současnosti se sokolnictví považuje za součást lovecké tradice.

Dne 19. listopadu 2023 bylo v naší obci pořádáno Sokolnické setkání ve spolupráci se sokolnickým střediskem Uherské Hradiště. Zájem a účast sokolníků byla velká a na společném nástupu se sešlo 15 sokolníků. Ti byli rozděleni na dvě skupiny. První skupinou byli sokolníci s jestřáby lesními, káněmi Harrisovými a druhou skupinu tvořili sokolníci s orly skalními. Naskytla se tedy výjimečná příležitost vidět tyto nádherné dravce při lovu. Byla vidět jejich obratnost, ale také náročnost lovu při nepříznivém počasí a zdaleka ne každý útok je odměněn úlovkem.

Za Myslivecký spolek Michal Stříž

Něco z historie

Myslivecký spolek Svatobořice-Mistřín je součástí Českomoravské myslivecké jednoty (ČMMJ). Tato celostátní spolková organizace v současné době sdružuje 52 tis. českých, mo-

ravských a slezských myslivců a je nástupnickou organizací Československé myslivecké jednoty (ČSMJ), založené právě před 100 lety v r. 1923.

Pohled do historie myslivosti:

Myslivost vyšla z lovu, který doprovází člověka v oblasti Evropy už od samého počátku jejího osídlení. Dlouho byl hlavním prostředkem k zajištění výživy lidí. Teprve až s rozvojem pastevectví a zemědělství postupně ztrácel na důležitosti. V době počátku osídlení našeho území Slovany, tedy v době 6. století, měl lov při zajišťování obživy lidí už jen doplňkovou roli. Ale z období Velké Moravy máme už doloženo např. i sokolnictví.

Kolem roku 950 bylo za vlády Boleslava I. vydáno nařízení, jehož obsahem bylo zakotvení lovu jako výsadního práva (regálu) panovníka. Od svěřování půdy panovníkem do léna jeho vazalům se odvozovalo též propůjčení práva lovu leníkovi.

Od 12. století se setkáváme s robotní povinností, která byla spjata s lovem (lovecké roboty poddaných). Od 14. století pak existují zmínky o kynologii, a to včetně rozlišování plemen psů, jejich výcviku a užívání k lovu. Od tohoto století se též začíná užívat pojem „myslivec“ ve spojení s odborným personálem, který se již zabývá nejen lovem a kynologií, ale také chovem zvěře, a to včetně počátku zakládání obor.

V období úpadku panovnické moci za Václava IV. došlo v roce 1388 k vydání nařízení, které nově zakotvilo, že právo lovu je výsadou vrchnosti, tedy součástí tzv. práva dominikálního (právo správce šlechty jako leníků). Právo lovu neměly osoby, kterým svědčilo právo rustikální (právo sedláků k pronajaté půdě). Výjimkou byl lov zvěře dravé, zvláště vlků, která mohla být lovena volně. V usnesení Českého sněmu z roku 1573 se uvádí, že právo lovu souvisí s vlastnictvím pozemků, tzn., že i nadále bylo právo lovu součástí práva dominikálního. Panovník a šlechta vydávali instrukce o lovu a o myslivosti. Následně v roce 1641 císař Ferdinand III. vydává ustanovení o lovu pro Čechy, ve kterém se uvádí, že „myslivost je kratochvílí šlechtickou“. Středověké nazírání na zvěř bylo ještě subjektivní, o nějakém hájení a cíleném chovu zvěře ještě nemůže být řeč. V 17. - 18. století byly založeny první lovecké řády, ve kterých se sdružovali lovci z řad šlechty.

V roce 1786 vydává císař Josef II. všeobecný honební patent, který prohlásil právo myslivosti za právo státu, který jej mohl dále svěřovat. V roce 1848 bylo zrušeno poddanství a následně byl císařem Františkem Josefem I. vydán říšský patent o myslivosti č. 154 (v Olomouci

v roce 1849). Uvedeným dekretem bylo právo myslivosti spojeno s vlastnictvím půdy a poprvé byla zakotvena právní úprava honebních společenstev. Obsahem práva myslivosti bylo hájení, stíhání, chytání a usmrcování zvěře, s následným převlastňováním zvěře. Právo myslivosti měl možnost vykonávat i majitel souvislého pozemkového komplexu o rozloze 115 ha (rovněž i obec mohla být majitelem vlastní honitby, pokud vlastnila 115 ha souvislých pozemků).

Rakouská právní úprava myslivosti pak na základě recepce Československou republikou přetrvala až do roku 1947, kdy byl vydán zákon o myslivosti č. 225/1947 Sb. Ten stanovil, že myslivost jako hospodářská a kulturní hodnota je odvětvím zemědělské a lesní prvovýroby, která záměrnou hospodářskou činností sleduje řádný chov, ochranu a lov zvěře, jakož i hospodářské zhodnocení ulovené zvěře. Minimální výměra honiteb byla stanovena na 150 ha u honiteb společenstevních a 200 ha u honiteb vlastních.

Od roku 1951 byla vyloučena možnost nájmu honitby jednotlivci a byl umožněn nájem toliko lidové myslivecké společnosti. Myslivost už nebyla spojena s vlastnictvím honebních pozemků a byla poprvé pojímána odlišně. V roce 1962 byla zákonem č. 23/1962 Sb., upravena minimální výměra honiteb na 500 ha.

V důsledku změn po roce 1989 byla přijata rozsáhlá novelizace právní úpravy myslivosti (zákon č. 270/1992 Sb.), která znovu zavedla institut honebních společenstev. V roce 2001 vydaný zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v nyní platném znění pak definuje myslivost jako "soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního kulturního dědictví." Je chvalyhodné, že se zákonodárcům podařilo uznat roli a jedinečnost našich mysliveckých tradic, které nemají co do rozsahu a hloubky ve světě s největší pravděpodobností konkurenci. Myslivost je nyní chápána nejen jako zájmová a hospodářská činnost v přírodě, ale též jako kulturní činnost, která má v našich zemích dlouhodobou a silnou tradici. Její význam spočívá zejména v krajinotvorné, ekologické a společensko-kulturní funkci, přičemž ekonomický efekt už zdaleka není hlavním. Pro členy neziskových mysliveckých spolků je myslivost naopak finančně náročným koníčkem.

V roce 2012 byla myslivost zapsána jako nehmotná kulturní památka na Seznam nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky. Od roku 2016 pak je české sokolnictví zapsáno organizací UNESCO na seznamu Mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva.

Myslivost v současnosti:

Současná myslivost zahrnuje řadu aktivit a tradičních činností, souvisejících s lovem a péčí o zvěř, zejména chov zvěře, péči o zvěř (příkrmování v době zimního strádání, ozdravování), obornictví, bažantnictví, ochranu zvěře a jejich biotopů, osvětu, mysliveckou kynologii, myslivecké zvyky a tradice, jako je myslivecké odívání, používání myslivecké mluvy, dodržování myslivecké etiky, konání výloží a výřadů, pasování, lovecké troubení, výchova mládeže aj. Je třeba zdůraznit, že vlastní lov zvěře (někdy kritizovaný) je důležitý a nezbytný pro potřebnou regulaci stavů zvěře za účelem snižování škod zvěří na zemědělských a lesních porostech a pro zachování zdravé populace zvěře.

V uvedeném smyslu Myslivecký spolek Svatobořice-Mistřín hospodář v pronajaté společenstevní honitbě Svatobořice-Mistřín. Honitba má výměru 1968 ha a následující normované stavy zvěře:

Záznamy z kronik.

Ve farní kronice sousední obce Milotice(3) tehdejší kronikář, milotický pan farář Antonín Dostal, zapsal následující informace, týkající se myslivosti:

V roce 1909:

Co se týče práva honebního, vykonával honbu na milotických polích velkostatek, ale ponechával zvěře veliké množství, která zvláště ve vinohradech veliké škody působila. I dosáhli občané toho, že někteří rolníci pronajali si hon v kopcích. Majitelem honitby byl p. Alois Horák, starosta a jako jeho hosté pán Václav Krist, František Krist, František Polášek, Svatopluk Vičar, František Polášek, Antonín Knotek, Jakub Lunga, Emanuel Řihák, František Neduchal, Martin Neduchal a krátký čas také pisatel. Střelci provozovali honbu tak důkladně, že v krátkém čase zajička v kopcích nebylo.

V roce 1918:

Po vyhlášení samostatnosti v mnohých obcích nastal sklon k bolševismu. I v Mistříně a Svatobořicích našli se mnozí, kteří mysli, že honba

na "Písku" jest jejich i lesy. Pořádali veřejné hony a sekali dříví. Konečně vojsko národní obrany z Kyjova učinilo tomu konec. Toto vojsko skládalo se z mladíků 16-18letých. Dne 11. listopadu přijeli automobilem nákladním a udělali na pytláky hon jako na zajíce, dělalo to vojákům radost, když mohli střítet a když viděli, jak pytláci před nimi utíkají. Jeden z těch pytláků byl od národní obrany přitom zastřelen. Slezáček z Mistřína, zřízenec na dráze mutěnsko-kyjovské. Byl prý se jen na hon dívat. Vojáci vezli mrtvolu do Mistřína, ale prý slyšeli, že Mistřín i Svatobořice jsou pro tu nešťastnou vraždu v povstání a proto ze strachu se obrátili a přijeli do Milotic a po 10. hodině v noci rumplovali na faru. Skočil jsem z lůžka, běžím k venkovským dveřím a táži se, kdo je. Oznamují, že vojáci národní obrany, že vezou mrtvolu a žádají klíč od hřbitova a márnice. Otevru dvéře a tu mi podrobněji sdělují, že mrtvolu vezli do Mistřína, ale tam prý mistřínáci a svatobořáci na ně ozbrojení čekali a proto se vrátili a chtějí mrtvolu nechat do rána ve zdejší márnici. Zavezli ji tam, ale měl jsem velice nepokojnou noc, pořád se mi zdálo, že už povstalci mistřínští a svatoborští jsou před farou a chtějí na ni hnáti útokem a potom myšlenka, jak to všechno skončí. A skončilo to velice tiše. Na druhý den vdova si pro mrtvolu kravkami přijela, naložila na vůz a v tichosti zas odjela. Žádné komise a přehlídky, poněvač úřady byly přestrašeny, neb všady ukrývalo se dosti zbraní, které si vojáci přinesli. Slyšel jsem, že vůdce těch bolševiků dostal 24 hodin arestu.

V roce 1924:

Rok 1924 pamětihodný jest také tím, že následkem zákona o pozemkové reformě parcellováno také zdejší panství. Od panství odpadly: dvůr Vlkoš, Mistřín, Svatobořice, byly buď rozparcellovány neb ponehány u nich tak zvané zbytkové statky, totiž nějaký zbohatlý pán u vládnoucích kliky mocný koupil si takový statek. V Miloticích ode dvora přišlo asi 100 ha mezi lid, ale bylo přitom mnoho křiku a zlosti, poněvač na všechny se nedostalo a o nejlepší se podělili ti, kteří ze svého mohli býti živi. Obec odkoupila "Horky".

kollektiv Mysliveckého spolku

Svaz tělesně postižených

Nádherný podzim

Září jsme zahájili zájezdem na koupání do Aquaparku Moravia v Pasohlávkách. Díky počasí si účastníci užili koupání stejně jako v létě.

Krásné počasí nám přálo i při dalším výletu, tentokrát plánovanému zájezdu na zámek Vranov nad Dyjí. Již při sjíždění serpentiny jsme se doslova kochali pohledem na dominantní stavbu vyrůstající z hradní skály. Po komentované prohlídce této barokní přestavby bývalého hradu s ojedinělým a monumentálním sálem předků jsme zajeli do Znojma na oběd. Po obědě jsme (až na výjimky) zvládli nevšední zážitek - prohlídku vyhlášeného znojemského podzemí. Také nám již po letní přestávce začalo pravidelné procvičování paměti, vždy první čtvrtek v měsíci na komunitním centru. Nesmím zapomenout na pravidelné pondělní cvičení "děvčat" v tělocvičně místní školy. Několik členů si ještě užilo rekondiční pobyt v Luhačovicích, párkrát jsme si zahráli i petanque na místním hřišti. Hojný počet zájemců se sešel i na tradiční Den seniorů v Zoo Hodonín, kam jsme se vypravili opět za nebyvale krásného počasí. Z vděčnosti za každoroční bezvadnou komentovanou prohlídku jsme se složili na adopci nově chovaného druhu primáta

mangabeje rudohlavého. Pár těchto zajímavých opic můžeme vidět v ČR pouze v této Zoo. Ještě jednou díky motorizovaným za kolegiální pomoc při dopravě jednotlivců. V rámci kulturního vyžití členů zakoupil výbor 10 vstupenek na koncert P. Bendeho a 31 vstupenek na Vánoční koncert Grand Moravia. Na každou vstupenku přispěla organizace částkou 190 Kč.

Od října se již pilně trénují kuželky v místní kuželně. Vybrané družstvo nás bude totiž reprezentovat již koncem listopadu na turnaji spřátelených ZO, tentokrát v Kyjově. Velké oblibě se stále těší zájezdy na koupání. Říjnový termín byl ozvláštněn změnou - vyjelo se až do Dunajské Stredy. Tyto výlety jsou pořádány ve spolupráci se ZO Kyjov.

No a krásnému babímu létu i podzimu je konec a nastane pro nás seniory ne moc oblíbená část roku, co se počasí týká. Ale vidina nejkrásnějších svátků – Vánoc – nás všechny potěší a zahřeje. Takže všem členům i čtenářům přeji ty nejkrásnější Vánoce a pevné zdraví při vykročení do nového roku.

S pozdravem Alena Pacíková

SDH Svatobořice

Mladí hasiči

Co se počasí týče, nám podzim přál jako snad nikdy dříve a je už téměř u konce... Pojďme tedy lehce vzpomenout, co jsme v tomto úžasném období stihli a zažili.

Už od konce prázdnin jsme všichni pilně trénovali jak střelbu, tak fyzickou zdatnost na blížící se branný závod, který se letos konal 7. 10. ve Vracově. Počasí vyšlo náramně, většina z týmu starších se zúčastnila, i když jsme se neumístili na předních příčkách, vyzkoušeli jsem si, kde máme hranice, jak je dokážeme vlastní snahou posouvat.

Jeden z mnoha nadprůměrně teplých dní byl také 14. říjen a byl to den jako stvořený pro celodenní výlet vlakem do Brna. Navštívili jsme hrad Špilberk, kde jsme nasáli báječnou atmosféru

interiérů i parku okolo... Také pavilon Antropolis byl pro nás velmi poučný - zde jsme se přiblížili nejstarším dějinám osídlení Moravy a celého evropského kontinentu. Protože vnímání toho všeho vyžaduje spoustu energie, nesměl chybět oběd a sladká tečka v podobě zmrzlinky...

Protože jsme ale hlavně tým sportovců a voda nám vůbec není cizí, začali jsme také navštěvovat nově vybudované Aqua v parku v Kyjově. Pořádně se tady vyřádíme, odreagujeme a samozřejmě v sobě pěstujeme odolnost a otužilost... Snad to bude v nadcházející sezoně k užitku.

Takové akce jsou důležité pro stmelování celého kolektivu, a tak se už teď těšíme na další společné aktivity v nadcházející sezoně.

Hana Hamalová

Za kluky je další hasičská sezona roku 2023. V této sezoně běhali kluci tři ligy. A to ligu BHL (Břeclavská hasičská liga), GPHO (Grand Prix Hodonín) a VCUH (Velká cena Uherského Hradiště). Od letošní sezony měli velká očekávání - nová mašina, seběhaná parta fajn kamarádů, parádní běžecká dráha, co víc si přát. Tahle sezona bude TOP. Jenže jak to tak někdy chodí, ne všechno jde podle plánu jak by si asi člověk zrovna přál a představoval. Odchod jednoho člena z týmu, hned po prvním závodě. Poruchy na nové mašině a tak dále... tomu hned ze začátku sezony zrovna moc nepřispívaly a nenasměřovaly. Ale i přesto se kluci snažili celou letošní sezonu si užít a dát do ní maximum.

A tak se kluci vydávají již 29. 4. 2023 na svůj první závod ve Vlkosí, kde se jim bohužel nedaří a odjíždějí s časem 26:79 a berou tak až 13. místo. Kluci se ale nevzdávají, trénují, objíždí další a další závody. Během celé sezony, se kluci snaží, co to jde a skoro z každé soutěže si připsují alespoň nějaké body. Sezonu si snaží zpestřit různými akcemi, jako například společným výletem do Aqualandu v Pasohlávkách. Sezona utíká jako voda a před kluky jsou poslední závody v ligách. Klukům jde o hodně, i přes všechny nepřízně, které je letos potkaly, ve všech třech ligách mají možnost umístit se na stupni vítězů. Letošní sezona byla pro kluky tedy taková všelijaká, dalo by se říci jako na houpačce, ale jak se říká: „Po každé bouřce vyjde slunce.“ Tak to tak doopravdy i bylo, kluci se i přes nepřízně, které jim tahle sezona přinesla, umístili hned ve dvou ligách na stupni vítězů a v jedné získali nepopulární bramborové umístění.

V lize GPHO se bojovalo o první tři místa do posledního závodu, který se konal ve Velké nad Veličkou. Nakonec se kluci umístili na 5. místě. Což znamená celkové 3. místo v lize. Na prvním místě se umístili kluci z Velké nad Veličkou, druhé místo obsadili kluci z Vřesovic.

GPHO 83 bodů, 3. místo

1. Vlkosí 26:79 – 13. místo (3 b)
2. Ratíškovice 17:60 – 1. místo (15 b)
3. Čeložnice 18:90 – 3. místo (10 b)
4. Petrov 21:28 – 10. místo (1 b)
5. Vracov 19:21 – 6. místo (5 b)
6. Rohatec 18:45 – 1. místo (15 b)
7. Prušánky 19:14 – 2. místo (12 b)

8. Hroznová Lhota 18:66 – 3. místo (10 b)
9. Hrubá Vrbka 18:31 – 4. místo (12 b)
10. Velká nad Veličkou – 5. místo (6 b)

Břeclavskou ligu, kterou kluci neměli určenou jako prioritní, ani neobjezdili všechny soutěže, se i tak umísťují na krásném 3. místě se 73 body. Na druhém místě se v této lize umístilo družstvo Pasohlávek se 74 body a na místě prvním družstvo Mistřín se 105 body.

BHL 73 bodů, celkové 3. místo.

1. Jezeřany-Maršovice 19:47 – 2. místo (12 b)
2. Tvrdonice 18:43 – 4. místo (8 b)
3. Lanžhot 20:00 – 6. místo (6 b)
4. Kobylí – 0
5. Poštorná 19:00 – 1. místo (15 b)
6. Pasohlávky – 0
7. Moutnice – 0
8. Velké Pavlovice 17:79 – 2. místo (12 b)
9. Prušánky 19:14 – 2. místo (12 b)
10. Dubňany 18:74 – 4. místo (8 b)

Poslední ligu, kterou kluci běhali, byla liga Velké ceny Uherského Hradiště. V této lize se také do posledního závodu rozhodovalo o prvních 5-ti místech. Kluci nakonec na posledním závodě v Slaši s časem 18:62 berou 5 bodů a 8. místo. Celkový počet jejich bodů v této lize je tedy 78. Bohužel 78 bodů měli i kluci s Kněžpole „A“. V tomto případě rozhodují celková umístění. Jelikož kluci z Kněžpole mají o jedno první místo více než naši kluci, berou tedy celkovou 3. příčku a našim klukům zůstává tak nepopulární bramborová pozice, a to 4. místo.

VCUH 78 bodů (stejně jako Kněžpole „A“) – celkové 4. místo.

1. Kunovice 15:81 – 2. místo (15 b)
2. Jarošov 26:77 – 11. místo (0 b)
3. Ok 28:20 – 8. místo (3 b)
4. Tučapy 18:62 – 2. místo (12 b)
5. Mistřice 18:75 – 7. místo (8 b)
6. Částkov 18:76 – 5. místo (10 b)
7. Hradčovice 18:99 – 11. místo (12 b)
8. Věsky 17:69 – 6. místo (5 b)
9. Kněžpole 35:42 – 17. místo (2 b)
10. Staré město 18:80 – 7. místo (6 b)
11. Salaš 18:62 – 8. místo (5 b)

V příštím roce by se chtěli určitě pokusit své výsledky zlepšit. Ale hlavně si udržet skvělou partu přátel a dělat společně, co je baví. Poděkování patří všem členům týmu, bez kterých by

to nešlo. Také všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli a pomohli v letošní nelehké sezoně. Díky patří také obci a sponzorům, bez kterých

by to také nešlo. A samozřejmě všem fanouškům za podporu!! Těšíme se brzy opět na shledanou!

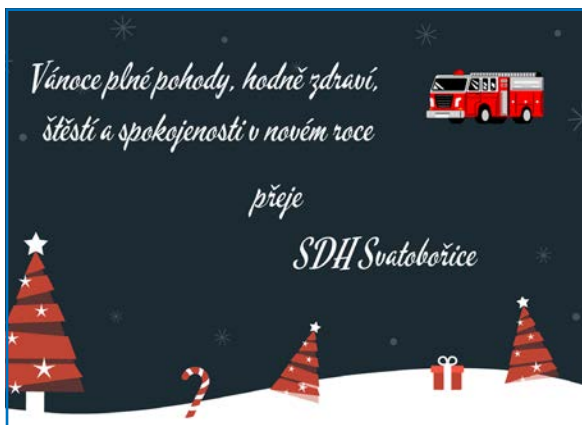
David Vodička

Vůně Vánoc je vůně dětství.

Vánoce jsou jeden z největších křesťanských svátků v roce, kdy se v dětských očích odráží očekávání, překvapení a radost, která je čistá, ještě neposkvřněná starostmi nás dospělých.

Vánoce mají kouzelný klíč a nejkrásnější dar. Na pár dní otevírají mysl a srdce všem a kéž by se stal zázrak a zůstala otevřená po celý rok. A nejkrásnějším darem je úsměv. Zdarma darovaný srdečný úsměv dokáže rozpustit nejedno ledové srdce. Do nového roku nám všem přeji za celý hasičský sbor mnoho úsměvů a málo starostí.

Monika Kovalčíková

SDH Mistřín

125 let od založení SDH Mistřín

Posledním závodem družstva mužů v letošní sezoně byl Slovácký džbánek, kde se každoročně utkává pět nejlepších týmů z Hodonínska, Břeclavska a Uherskohradištska. Naši závodníci dali zapomenout na formu „jako na houpáče“, která je celou sezonu provázela, a dvěma vyrovnanými pokusy si časem 17:85s doběhli pro skvělé druhé místo. Tento čas dokázal pokořit pouze tým z Pasohlávek. Tým dětí se letos nezúčastnil podzimního branného závodu, neboť ho vyměnil za účast na kvalifikačním závodě, který proběhl 28. října v Hradci Králové. Vítězové jednotlivých kategorií se kvalifikují na mezinárodní soutěž disciplín CTIF, která se uskuteční příští rok v italském Trentinu. Soutěže tohoto formátu jsme se zúčastnili úplně poprvé a družstvo děvčat rozhodně ostudu neudělalo. Dosažené časy byly na úrovni medailových pozic, ale technické chyby plynoucí z nervozity při premiérové účasti je odsunuly až na celkové šesté místo. Tímto jsme zakončili letošní sezonu a zazimovali sportovní vybavení. Aby toho odpočinku ale nebylo moc, již nyní zahájila naše družstva zimní přípravu na příští sezonu, která probíhá několikrát týdně v tělocvičně základní školy nebo v posilovně.

V říjnu jsme uspořádali také tradiční sběr železa. Za darovaný šrot mnohokrát děkujeme.

V sobotu 4. listopadu jsme k příležitosti oslav 125. výročí založení sboru uspořádali zájezd pro členy do Čech pod Kosířem. Zde jsme navštívili muzeum hasičské techniky a také muzeum historických kočárů, které především díky poutavému výkladu průvodce vzbudilo velmi kladné ohlasy. Po návratu domů jsme se sešli k posezení v Pivnici u Bukysa, abychom mohli bilancovat roky minulé a plánovat budoucí. O dva týdny později pomáhali členové zásahové jednotky se zajištěním dopravy při hodovém průvodu a také jako požární dozor na všech hodových zábavách, čímž dopomohli k hladkému průběhu hodového veselí. Tímto jim velmi děkujeme.

Součástí oslav 125. výročí sboru bude také mše svatá, která proběhne 3. prosince v kostele v Mistříně. Mezi vánočními svátky se setkáme se členy sboru na každoročním klání v kuželkách na kuželně v Mistříně, které proběhne ve středu 27. prosince v 15 hodin pro mládež a od 17 hodin pro dospělé. Dále nás v lednu čeká členská Valná hromada. O přesném termínu konání budeme naše členy informovat.

Za celý sbor bych Vám chtěl popřát klidné prožití adventního období, krásné svátky a zdárný vstup do nového roku.

Petr Marada, jednatel SDH Mistřín

Box Club Mistřín

Spousta změn

Jak to vlastně s mistřínským boxem je? V sezóně 2022/2023 jsme nakonec skončili na 3. místě v kategorii juniorů a tak jsme prodloužili naši šňůru umístování se na prvních 3 příčkách v soutěži Národní ligy boxu. Od začátku roku 2023 jsme se ale potýkali s nepříjemnostmi. Trenéři Kobliha a Frýdek se nemohli ze zdravotních důvodů podílet na přípravě boxerů. A tak vše záviselo na trenérské dvojici Hubáček a Janča. I přes absenci dvou trenérů se mistřínská boxeři nadále účastnili soutěží a sbírali vítězství. Především díky kouči Hubáčkovi, který byl trénováním a cestováním na závody vytížen nejvíce. V březnu se konalo domácí kolo Národní ligy boxu, kde jsme ve 2 případech zvítězili a ve 2 odešli poraženi. Dále naši boxeři bodovali na kolech v Blansku, Svitavách a Bratčicích u Brna. Na konci sezony se do vedení tréninků připojil, po operaci kolene, už trochu „fungující“ trenér Kobliha. Ten, společně s koučem Hubáčkem, připravil vystoupení mistřínských boxerů v Kyjově. Tam se konala akce „Den pro rodiny“, kde se na kyjovském náměstí sešlo přes 100 diváků. Koncem června skončila

sezona a mistřínský box měl měsíc pauzu. Novou sezonu jsme začali v půli srpna. Nastalo mnoho organizačních změn z důvodu plánované rekonstrukce sokolovny, která už nyní probíhá. Během září nás čekalo stěhování sokolovny a přesun našich tréninků na jiné místo. Necelé dva měsíce nám bylo umožněno trénovat na ZŠ v Mistříně, za což jsme velmi vděční a nyní jsme si našli snad už trvalé útočiště v Šardicích v restauraci u Orla. Zásluha našeho hlavního kouče Jožky Horáka. Zde už můžeme fungovat téměř jako na sokolovně. Tento stav potrvá celou sezonu 23/24. Tradiční listopadové domácí kolo NLB se bude konat v Kyjově na sportovní hale SŠP Havlíčkova. Přípravy jsou nyní v plném proudu! Poté nás v prosinci ještě čeká 1 kolo Národní ligy boxu. Nyní po 3 kolech ligy jsme na 1. místě v kategorii školní mládeže (13-14let) a 3. v kategorii kadetů (15-16 let). V celkovém součtu tak druží. Držte nám palce, ať si dokážeme taková umístění udržet a na konci sezony můžeme slavit zase úspěch!

Kolektiv Box club Mistřín

Stolní tenis

Již se to rozjelo, do začátku září jsme museli naši sokolovnu vyklidit a nachystat na předání stavební firmě Plus Hodonín.

Díky obecnímu úřadu, který nám uvolnil velkou garáž za obecním úřadem a my jsme tam za pomoci boxerů, stolních tenistů a sester nasťahovali všechnen nábytek a nářadí ze sokolovny. Dostali jsme všichni zabrat, ale vyklízení jsme zvládli. Bohužel předání sokolovny se posunulo až na 27. 9. a práce byly zahájeny 2. 10. 2023.

Začalo se s odstraňováním starého obložení stěn jak v prostorách sálu, tak i v kuchyně ve sklepních prostorách.

Demontovaly se stropní panely na sále a na jevišti. Po odstranění obložení se nám objevily skryté závady, v prostorách šatny se objevila velká vlhkost zdiva a musela se zbořit stará zeď ze strany u dvora a postavila se nová s položením izolace. Rozebral se starý dřevěný strop nad vstupem a nahradil se novým betonovým, který bude sloužit jako podlaha v nové klubovně. Osekala se špatná omítka na obvodových zdech a bude se provádět izolace pomocí injektáží. Rozebral se starý komín pomocí výsuvné plošiny. Teď se postupně rozebírá plechová střecha, kde se postaví nové patro pro šatny a sprchy jak pro ženy, tak pro muže.

Doufám, že všechno bude probíhat podle plánu a do konce roku bude všechno pod střechou.

Teď krátce k činnosti oddílu stolního tenisu: tréninky a zápasy probíhají ve sportovní hale základní školy. Novou soutěž ročníku 2023-2024 nám narušila velká nemocnost a dlouhodobá zranění. Někteří hráči a hráčky musí hrát ve více soutěžích, abychom odehráli všechny zápasy

v plných sestavách. Všem patří velký dík za ochotu a čas, který tomu věnují na úkor rodiny. Také naše děti rozehrály svou soutěž a někteří z nich vypomáhají ve vyšších soutěžích a vedou si velmi dobře.

A - mužstvo v krajské soutěži rozehrало velmi dobře a atakuje čelo jejich skupiny.

B - mužstvo v okresní lize zvládá také dobře, i když mělo ze začátku problémy se zraněnými hráči.

C - mužstvo také postrádá své opory a doplňuje je do sestavy hráče z dětského mužstva.

D - mužstvo je na tom nejhůř a postrádá hráče, kteří by získávali důležité body, zatím jsou na sestupovém místě a věříme, že se podaří získat ztracené sebevědomí a začnou získávat důležité body pro záchranu.

E - mužstvo dětí ve své soutěži hraje to, co se od nich očekává. S mužstvy dětí hraje vyrovnané zápasy, ale i s mužstvy dospělých odehrály celkem vyrovnané zápasy, i když hrají o postup do vyšší soutěže. Umístění ve středu tabulky je dobrý začátek a doufám, že se budou zlepšovat a stoupat na vyšší stupínek v tabulce.

Jak nám ten čas rychle letí a blíží se nám Vánoce s Novým rokem, chtěl bych všem našim fanouškům a spoluobčanům popřát krásný advent, pěkné prožití svátků vánočních se svými blízkými a do nového roku hlavně hodně zdraví a pohodu.

Za oddíl stolního tenisu

František Zetocha

T. J. Sokol Svatobořice

Konec roku se pomalu blíží a my zase bilancujeme.

Poslední čtvrtletí je tradičně obdobím plným vánočních akcí, na které se všichni těšíme. Tentokrát tomu tak nebude, a to z tohoto důvodu - Sokolovna prochází rekonstrukcí, takže naše činnost je značně omezena. V náhradních prostorech fungují boxeři, tenisté a naše děvčata nacvičují sletovou skladbu. Je nám to trochu líto, ale vidina opravené, pěkné Sokolky rozhodně převyšuje tento problém.

A tak můj příspěvek je jedno velké přání. Vám všem veselé Vánoce, rok plný štěstí ve všech rodinách, to nejvzácnější, to je zdraví, ať nikomu nechybí, rok prožitý bez válek, rok hospodářské stability.

*Marné naše těšení na akce vánoční,
o tom všem si můžeme nechat zdát.
Sokolku nám rozbourali,
na opravu nachystali.*

*U stromečku si zazpíváme,
hned potom se rozejdeme,
vánoční výstavu chystat nebudeme.
Zelňačka nezavoní,
písničky nezazní,
stromek vánoční se nerozsvítí.*

*Konec řečí pohřebních,
naděje na opravenou Sokolovnu všechny chmury zažene,
příště všechno doženeme.
Za rok všichni spolu dohromady, slavnostně ji otevřeme,
dál se budeme scházet, písneš pět, prostná cvičit,
pingpong hrát a boxeři budou dál boxovat.*

Za T. J. Sokol Svatobořice

Marie Mrkývková

T. J. Sokol Mistřín - kuželky

Podzimní část za námi.

V letních měsících jsme se již těšili na začátek sezony v září a už máme za sebou polovinu ročníku, který skončil 9. prosince a nyní nás čeká měsíční zimní přestávka.

Družstvo A, hrající 3. ligu mužů, se drží přes výkonnostní výkyvy v polovině tabulky. Třetí liga je velmi vyrovnaná, ne vždy nám přeje štěstí domácí kuželny. Áčko si nyní drží 6. místo.

Věřím, že jarní část bude již o mnoho lepší a štěstí bude více na naší straně. Družstvo B, hrající Jihomoravskou divizi, drží krásné 2. místo ze 14 družstev. Běčko hraje stabilně vyrovnané výkony a tabulka je v horních pozicích nesmírně těsná. Mužstvo určitě předvede na jaře ještě mnoho pěkných výkonů a třeba bude bojovat o postupové první místo v tabulce divize.

Družstvo C, hrající Jihomoravský přebor 1. třídy, procházelo nepříjemným podzimem, kdy i přes kvalitní sestavu byla nouze o uspokojivé výsledky. Na konci podzimní části si drží prozatím sestupové 11. místo v tabulce. Uvidíme, kolik sil bude v jarní části na zisk co nejvíce bodů, aby mohlo céčko stále zůstat v kvalitní soutěži.

Družstvo D, hrající Jihomoravský přebor 2. třídy, nemá také mnoho štěstí ve hře. Děčko momentálně skončilo na posledním místě se ziskem 2 bodů. V průběhu zimní přestávky bude dost času na odpočinek a načerpání mnoha sil do bojů o každý bod v jarní části. Naše mladé naděje v dorostu, které bojují v Jihomoravském přeboru pod vedením pana Ivana Blahy a Dušana Ryby, drží 9. pozici v tabulce. Jsem rád, že se mládež po covidové pauze opět probrala a máme dobrou partu dorostenců, která určitě brzy podpoří i soutěže dospělých. Rád bych poděkoval všem fanouškům kuželkářského sportu v naší obci, kdy opravdu skoro na každém domácím utkání je plná tribuna. Věřím, že to tak bude i nadále a budou Vás domácí zápasy bavit. Hrací časy domácích utkání zůstávají v pátek 18 h, sobota v 16:30 h a soutěž dorostu v 10 h v neděli. Za všechny členy kuželkářského spolku přeji příjemné svátky vánoční a ve zdraví prožitý zimní čas.

Hodu Zdar!

Adam Pavel Špaček,
předseda kuželkářského spolku

S blížícím se koncem roku 2023 přišel čas zhodnocení. Odehrálo se mnoho západů, které za pár týdnů upadnou v zapomnění, ale přesto si myslím, že minimálně dvě události zůstanou dlouho vryty v paměti mnoha hráčů a fanoušků svatoborské kopané. Tou první byly červnové oslavy devadesátého výročí od založení klubu a s ní spojený zápas mužů proti SIGI teamu. Druhou velkou událostí byl zářijový zápas na domácím hřišti proti Strážnici, který se odehrával před kamerami České televize. A přestože se výsledkově nepovedl, celá akce byla velmi povedená a těšila se výborné odezvě pořadatelů i fanoušků.

Po polovině sezony obsadili muži šestou příčku v tabulce nejnižší krajské soutěže. Po celou dobu se potýkal se smůlou na zdravotní či pracovní absence hráčů. Příprava na jarní část bude zahájena už v polovině ledna. Na začátek měsíce února je naplánováno několikadenní soustředění v Luhačovicích a po něm by mělo následovat několik přátelských utkání na umělém povrchu v Hodoníně a Mutěnicích.

Dorostenci okupují po podzimních zápasech třetí pozici. Kvůli dvěma těsným porážkám ale ztrácejí na první místo jen tři body. Pokud se jim povedou jarní odvety, mohou směle pokukovat i po samotném čele své tabulky. Starší žáci zatím vedou o pět bodů svoji soutěž a mladší žáci drží třetí pozici. Chtěli bychom pro příští sezonu vybojovat návrat do krajských soutěží. Věříme, že se to klukům podaří.

Velmi šikovní jsou i naši nejmenší v kategorii přípravků, která se nehraje „na tabulku.“ I tady se chlapcům dařilo, když za celý podzim téměř neokusili hořkost porážky. V těchto družstvech máme velký počet hráčů, proto jedna část hraje své zápasy v rámci Kyjovska a druhá byla přihlášena do oblasti Hodonínska. Pro žáky i přípravku bude i zimní

období naplněno fotbalovým dním. Okresní fotbalový svaz pořádá halovou ligu, na které budou zápolit o další vítězství.

Pro zimní měsíce Spartak připravuje tradiční Diskoples, který by se měl uskutečnit v sobotu 3. února na KD. Všechny Vás na něj srdečně zveme!

Letošní rok byl plný nejrůznějších aktivit, zápasů a událostí a všechny by se neobešly bez Vás, našich přátel, fanoušků a všech aktivních členů. Jsme rádi, že jsme Vám jejich prostřednictvím mohli udělat radost a rádi bychom v podobném duchu pokračovali i nadále. Velké díky patří všem sponzorům, obecnímu úřadu za jejich pomoc a podporu. Rád bych také poděkoval Kryštofu Neduchalovi za velkou pomoc při zařizování a organizaci televizního zápasu se Strážnicí. Tato velká událost se uskutečnila z velké části jeho zásluhou.

Přejeme Vám krásné Vánoce, hodně zdraví a štěstí v novém roce a těšíme se na Vás nejpозději v polovině března, kdy začínají soutěžní zápasy jarní poloviny sezony 2023/24. Sportu zdar a fotbalu zvláště!

Za SK Spartak Petr Šťastný

Rocková asociace

Berlín, Paříž, Madrid, Řím, Vídeň, Bratislava a... Svatobořice? Takhle nějak v posledních dvou letech vypadají evropská turné světových rockových hvězd.

Jednou z prvních byl v loňském roce Marco Mendoza – nejvytíženější baskytarista na světové rockové scéně. Jeho profesionální kariéra odstartovala už v roce 1989 spoluprací s bubeníkem Black Sabbath Billem Wardem, na které se podílel i Ozzy Osbourne. Od té doby Marco spolupracoval např. s kapelami Whitesnake, Thin Lizzy, The Dead Daisies nebo se zpěvačkou Dolores O'Riordan z kapely The Cranberries. Když v dubnu 2022 vystoupil v Kino Klubu Svatobořice, nadšené přijetí místních fanoušků ho natolik ohromilo, že hned ráno po koncertu plánoval datum návratu. Tak se také stalo o několik měsíců později a ještě i v červnu letošního roku.

Letos v březnu Kino Klub Svatobořice přivítal mladou německou kapelu Losing Gravity s americkým zpěvákem v čele. V Německu jsou to vycházející hvězdy tamní rockové scény, které velmi rychle nabírají na popularitě. U nás zatím moc známí nejsou, přestože to byl jejich vůbec

první koncert v České republice, sešlo se několik desítek zvědavých rockerů, kteří si koncert nakonec velmi pochvalovali. Koncert zahajovala mladá kyjovská kapela Bulvaar.

V dubnu nás v Kino Klubu navštívila obrovská osobnost - mladší bratr legendárního kytaristy Jimiho Hendixe. Leon Hendrix přijel v doprovodu italské kapely Fulvio Feliciano band, aby vzdal hold svému bratrovi a setkal se osobně s jeho evropskými fanoušky. Na pódiu kromě bratrovy hudby sdílel i emotivní vzpomínky na dobu, kdy spolu vyrůstali. Po koncertu měli fanoušci možnost se s Leonem vyfotit a nechat si podepsat vzpomínkové předměty na Jimiho Hendixe. Podepisovala se dokonce i kytara.

V polovině září Kino Klub hostil legendárního amerického kytaristu jménem Vinnie Moore. Vinnie se nejvíce proslavil v 80. letech svými instrumentálními sólovými alby, které byly kritikou přijímány dokonce ještě lépe než alba jeho

Na fotce Gus G, bývalý kytarista Ozzyho Osbournea Foto: Petr Pospíšil, fotopetr.eu

známějších kolegů jako Joe Satriani nebo Steve Vai. Důležité je zmínit také jeho obrovský vliv na následující generace kytaristů a to zejména zásluhou jeho skvělých instruktážních videí. Spolupracoval např. s kapelami Alice Cooper nebo UFO. Ve Svatobořicích předvedl dechberoucí výkon, na který budou fanoušci dlouho vzpomínat. Rozloučil se cover verzí skladby Tie Your Mother Down od skupiny Queen, při které se k němu přidal místní kytarista Martin Bílek.

V říjnu se na pódiu Kino Klubu představil řecký kytarista Gus G, známý ze svého dlouholetého působení u Ozzyho Osbournea nebo v kapele Firewind. Podle slov pravidelných návštěvníků šlo o zatím nejlepší koncert, který v tomto klubu proběhl. Večer zahájila mladá thrash metalová kapela Affected z Miroslavi, která si velmi rychle získala přízeň návštěvníků koncertu.

Závěr letošního roku v Kino Klubu patřil unikátnímu spojení hned dvou osobností - Rowana Robertsona a Doogieho Whitea. Britský kytarista

Rowan Robertson se proslavil už jako šestnáctiletý, kdy si ho do své kapely vybral sám Ronnie James Dio. Společně napsali a natočili skvělou desku Lock Up The Wolves a na evropském turné předskakovali Metallice. Skotský zpěvák Doogie White je známý především ze svého působení v kapele Rainbow Ritchieho Blackmorea. A právě skladbám od kapel DIO a Rainbow v podání těchto bývalých členů byl večer věnovaný. Jako předkapela vystoupila místní kapela Elbereth, která vznikla už v roce 1993.

V příštím roce budeme s pořádáním takových koncertů pokračovat. Už teď máme jeden potvrzený. 10. 5. 2024 Electric Guitarlands - koncert 4 výjimečných kytaristů - americký kytarista Joel Hoekstra známý z kapely Whitesnake, německý kytarista Florian Opahle známý z kapely Jethro Tull, americký kytarista Angel Vivaldi a kanadský kytarista Nick Johnston.

Martin Bílek, Rocková asociace, z.s.

Děti v pohybu

V tomto roce oslavujeme třetí rok fungování DĚTI v pohybu, jsme rádi, že máme tu možnost budovat dětem lásku k pohybu.

V září jsme odstartovali další pololetí tréninkových jednotek ve Svatobořicích- Místříně, skupinky pro první pololetí jsou zcela naplněny. Těší nás počet přihlášených dětí, které navštěvují pravidelně DĚTI v pohybu. Tréninkové jednotky probíhají v prostorách ZŠ Svatobořice-Mistřín, využíváme jak venkovní hřiště, tak tělocvičnu ZŠ. Děti navštěvují pravidelně každý čtvrtek tréninkové jednotky, které jsou rozděleny na dvě skupinky – mladší a starší děti. Tréninkové jednotky skupinky č. 1 probíhají v časech 16:30 - 17:30 hod a 17:30 - 18:30 hod skupinka č. 2. Pracujeme s co nejširším spektrem pomůcek (koordinace, žebříky, bedýnky, kužely, terče, překážky, bosu, kruhy, švihadla, lano, různé druhy míčů a mnoho dalšího). Ve skupince mladších využíváme více pomůcky, ve skupince starších zkoušíme různé druhy sportů; tenis, basketbal, florbal, házená a nesmí samozřejmě chybět fotbal. Snažíme se, aby tréninky byly pestré, měly energii, tempo,

nasazení a co nejvíce děti bavily. Hodnocení roku 2023 je pro nás velmi kladné, práce s dětmi nás naplňuje, těšíme se z každé odtrénované jednotky. V období letních prázdnin pořádáme několik kempů (Svatobořice-Mistřín, Hovorany, Krumvíř, Kyjov). V Kyjově pořádáme také Tenisový kemp. Začínáme také pomalu připravovat rok 2024, ve kterém kromě pravidelných tréninků nebudou chybět akce, které DĚTI v pohybu tradičně pořádají, tj. Den dětí, Kempy, Rozloučení s prázdninami a nesmí chybět také Vánoční večírek. Veškeré informace naleznete na: www.deti-v-pohybu.cz, FB: DĚTI v pohybu, Instagram: [_deti_v_pohybu_](https://www.instagram.com/deti_v_pohybu)

**PŘEJEME VÁM PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ, MNOHO ŠTĚSTÍ,
ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ V NOVÉM ROCE.**

DĚTI v pohybu

Vážení a milí spoluobčané, je to k neuvěření, ale už tu máme konec roku 2023, ve kterém jsme úspěšně zvládli 10. ročník Mankyzy koštu.

Na červnovém dětském dnu nám letos vyšlo krásné počasí, věříme, že se děti i rodiče příjemně pobavili a rodičové si večer lehce zapáрили na známé skvělé fláky hrané vynikající skupinou JAMA.

Tradiční podzimní rockovou zábavu jsme z důvodu rekonstrukce Sokolovny přesunuli na kulturní dům, vystoupili zde punkrocková skupina Bod varu, oblíbená Alžběta a závěr parádně vystříhli kluci z kapely Exargema.

Předvánoční atmosféru v naší obci jsme se v prosinci snažili, věříme, že úspěšně, vytvořit při výpomoci Souboru Mistřín s tradičním jarmarkem v prostorách parkoviště před fotbalovým stadionem.

Pro ovoce letošní rok nebyl příliš příznivý, což způsobily tradiční jarní mrazíky a moc tomu ani nepřidalo poměrně suché léto. V našem sadu to odneslo několik mladých stromků, které jsme na podzim museli vyměnit.

V letošním roce jsme se také zúčastnili degustací po celé republice a mnoha i na Slovensku. Bohužel se nám nepodařilo z časových důvodů zúčastnit se polského „Festiwal Smaku w Grucznie“, kam jsme byli jako hosté a degustátoři také pozváni. Kolotoč degustací jsme zahájili v lednu v Mikulčicích, následovaly degustace např. v Havlovicích (Královéhradecký kraj), Vizovice, Flora Olomouc a v září také tradiční Lubenská štěpička v Lubné (Pardubický kraj). Jako perličku jsme obdrželi od vedení obce Mikulčice také pozvání do degustátorské komise pro soutěž v zelných polévkách, tohoto úkolu jsme se rádi úspěšně zhostili.

V listopadu jsme se zúčastnili akce „Nultý vzorek“ letos pořádaný spolkem z Velké nad Veličkou, kde se sešli zástupci 11 spřízněných organizací a vyhodnotili společný nultý vzorek, který slouží pro zúčastněné spolky jako etalon při jejich degustacích.

Rok 2023 byl pro spolek MANKYZ také rokem volebním, na Výroční členské schůzi se volili předseda, dva místopředsedové a členové výboru. Schůze schválila navýšení počtu členů výboru ze 7 na 9. Předsedou byl opět jednomyslně zvolen Miroslav Štilárek, místopředsedové Miroslav Havelka a Zdeněk Ilčík, členové výboru Dagmar Kochová, Hynek Urubek ml., Marek Svozil, Martin Navrátil, Zdeněk Adamík, Stanislav Pekárek. Bývalým členům výboru děkujeme za předchozí činnost, zvláště pak panu Petru Neduchalovi st., který se na vlastní žádost vzdal postu místopředsedy i člena výboru. Tímto mu také přeje všechno nejlepší k životnímu jubileu, hodně zdraví, štěstí a úspěchů.

Nyní se už pomalu chystáme na 11. ročník koštu, který proběhne 9. března 2024, degustace budou 23. a 24. února 2024, na obě akce jste samozřejmě srdečně zváni. Budeme také vděční za darované vzorky, jejichž sběr končí 9. února. Na příští rok také připravujeme jednu novou gastro akci v naší obci, o které budeme včas informovat.

Spolek MANKYZ přeje všem spoluobčanům krásné prožití vánočních svátků a do nového roku 2024 hodně zdraví, štěstí a moc ovoce.

DĚKUJEME ZA PŘÍZEŇ!

Za spolek Mankyzy

Zdeněk Ilčík

Senior Dance Milotice 1. 9. 2023

První pátek v měsíci září obec Milotice ve spolupráci s Mikroregionem Nový Dvůr přivítala účastníky tradičního setkání seniorů SENIOR-DANCE, KDYŽ SENIOŘI TANČÍ. Tato akce se setkává s velkou oblibou nejen u starší populace. Setkali se zde staří známí, kamarádi, aby si při doprovodu manželů Gruffíkových zaspívali a zatancovali. Ještě předtím ale spolky zastoupených obcí předvedly, co si pro tuto příležitost připravily. Za Svatobořic-Mistřína, jako pokaždé, vystoupily Sokolky s tanečkem na skladby „Money, money, money“ a „Dancing Queen“ od legendární skvělé skupiny ABBA. Choreografie a samotné secvíčení bylo v rukou Františka Sedláčka.

Děkujeme za skvělou reprezentaci.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

GALERIE MORAVSKÉHO ORNAMENTU

Výstava moravských ornamentů byla zapůjčena z Nadačního fondu Moravská krása, který sídlí v Havlíčkově vile v Břeclavi.

Národopisná oblast Slovácko je nesmírně rozmanitou krajinou plnou pestrých krojů, písní i ornamentů. Je rozdělena na několik menších folklorních regionů.

Nadační fond Moravská krása pečuje o lidový ornament především z Podluží. Vyučuje, jak se maluje a jaká má pravidla. Spolu s malérkami hlídá pravidla ornamentu, vzdělává a dělá osvětu.

Sbírka 19 obrazů ornamentů z dílen 15 maléřek a dvou maléřů pochází z 5 oblastí Slovácka: Podluží, Strážnické Dolňácko, Uherskohradištské Dolňácko, Hornácko a Kyjovské Dolňácko.

Poslední jmenované zastupuje Petra Bužková a ta byla také naším vzácným hostem na vernisáži 28. 9.

Malování a vyšívání lidových dekorací je v případě Petry rodinnou tradicí. Její prababička Blažena Matějčíková byla vyhlášenou vyšívačkou a babička Marie Matějčíková malovala a vyšívala ornamentální vzory. Petru ale k lidovému umění přivedl především její otec. S ním

také maluje žúdra v naší obci, ale i jinde. Petra je také autorkou tří omalovánek s ornamenty, a to Namaluj si moravský ornament, Kouzlo slováckého ornamentu a Krása kyjovského kroje.

Byl to moc hezký večer. O kulturní vložku se postarala Hajnova mistřínská muzika. Slovem pak provázel Rostě Marada, který měl připraveny dobové ukázky a také krátký film z roku 1971 o moravských ornamentech s panem Bimkou.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

TŘI HOLKY JAKO KVĚT

Komedii o životních radostech a strastech Elaine Murphové nám 28. 10. přišly zahrát dámy divadelního spolku Smotaná hadice z Křenovic.

Jejími hrdinkami jsou ženy tří generací: energická a tolerantní babička, která pečuje o nemocného manžela a dělá si starosti o svou přepracovanou dceru. Perfekcionistku, a proto i vystresovanou matku samoživitelku. A její potěštná, rebelující vnučka – maturantka, která už má svoje a ne malé starosti.

Hra je napsána formou stand-upů, které se ovšem důmyslným způsobem skládají do příběhu jedné rodiny s jejími starostmi, radostmi i velkými problémy.

Tři holky jako květ nám nabídly velkou dávku humoru i emocí.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

KAMARÁD FÍDO A HUBERT

Na tohle divadlo pro děti jsem se velice těšila. Říkala jsem si: venku zima,

děti se přijdou s rodiči pobavit, zaspívat, zatančovat.

Nejenom já, ale i kamarád Fído a Hubert byli velice zklamaní, když v 15:00 hodin do přípravného sálu přišlo 37 diváků.

I tak se představení odehrálo. Zazněly chytlavé písničky, které děti zpívaly spolu s Hubertem 😊. Hodinové představení plné písniček, pohádek a povídaní skončilo úsměvem na tvářích dětských diváků, kteří si odnesli také malé dárečky.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Výstavu Jany Koutné jsme mohli vidět v prostorách KD 30. 11. 2023. Pohodovou atmosféru doplnily písničky v podání Viléma Půčka a zpěvačky Linh. Jana Koutná pochází z Čejče a vystudovala SŠ zdravotní a sociální v Kyjově. Přestože nemá vystudovanou žádnou uměleckou školu, tvoření a malování ji bavilo už od dětství. Většinu volných chvil trávila právě malováním a různým tvořením, a tak to zůstalo až doposud. Malováním relaxovala i po práci v sociálních službách. A právě v té době vznikla značka Sofianna, pod kterou začala Jana malovat na plátěné tašky, trička a další bavlněný textil. Později začala malovat také obrazy akrylem. A protože ráda zkouší nové

techniky, líbí se jí neokoukané věci, dostala se až k epoxidové pryskyřici. Nyní tvoří pod značkou Sofianna HOME bytové doplňky a dekorace z epoxidové pryskyřice a alkoholových inkoustů. Zaměřuje se převážně na abstraktní obrazy se strukturou. Nebo naopak na hladké a lesklé povrchy obrazu, které vytváří díky již zmiňované pryskyřici. Dále z ní tvoří bytové doplňky a dekorace, např.: vázičky, mističky, podtácky, lampičky, zátky na víno,... Do budoucna by ráda rozšířila svůj sortiment i o látkový bytový textil.

Na této částečně prodejné výstavě mohli diváci zakoupit svým blízkým drobné dárky.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

JÓGA

Otázka co je jóga je v dnešní době možná poněkud zbytečná, protože jde o velmi oblíbenou aktivitu posledních let. Dnešní jóga pochází z Indie a má zdokumentovanou historii 2000 let nazpět. V souhrnu se jedná o kombinaci tělesného a mentálního cvičení, při kterém dochází k protahování svalů a následně k uvolňování těla a mysli. Jóga je tak vhodným způsobem odbourávání dlouhodobého stresu, který se projevuje zejména ztuhnutím svalů. Využívá mnoho technik práce s tělem, které vzájemně kombinuje,

jako například dechová cvičení (kladení důrazu na plné, hluboké a pomalé dýchání) a různorodé jógové pozice (ásany). Výsledným efektem je uvolňování svalů, kloubů a zbavení se povrchního dýchání, typického pro stres. Pokud jste s jógou ještě nezačali a chtěli byste, tak paní Jana Valčíková Vám každou středu v sále KD od 17:30 – 19:00 ráda ukáže jak na to. Přijďte a vezměte s sebou i partnera. Jóga není jen pro ženy.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

POZVÁNKA

Jelikož zpravodaj vyjde někdy kolem Vánoc, tak Vás pozvání na vánoční koncert Petra Bendeho 7. 12. 2023 už nezastihne. Ale já věřím, že jste si stihli zakoupit vstupenky, buď online nebo přímo v kanceláři kulturního domu a přišli jste se vánočně naladit. O průběhu koncertu Vás budu informovat v dalším čísle zpravodaje.

Ale co už Vám neunikne, je pozvánka na divadlo PECKA, které uvede hru DEN BLBEC. Představení se bude konat v Lidovém domě 7. 1. 2024 v 18:00 hod.

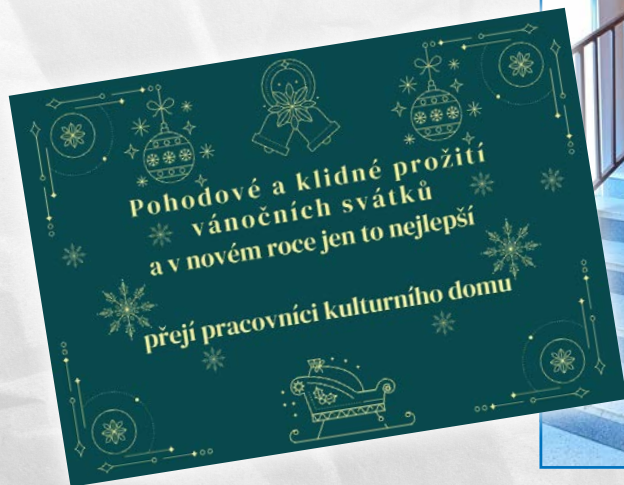
V úterý 9. 1. 2024 můžete ještě rozjímat při představení knihy Nes světlo, Jano na KD. V programu se také představí zpěvačky sestry Herkovy.

Čeká nás spousta zajímavých a krásných akcí. Začneme plesovou sezonou, akce pro děti, kurzy, koncerty, diskotéky, čeká nás setkání s panem Vieweghem, výročí mužského sboru, Varmužovy cimbálové muziky, akce k 60. výročí sloučení obcí a mnohé další.

Aby Vám nic neuteklo, sledujte nástěnku, FB a Instagram ObKD Svatobořice-Mistřín a webové stránky KD.

Děkuji za Vaši účast na kulturních akcích a Vaši podporu.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Kulturní dům informuje

- možnost platby kartou
- možnost pronájmu sálu (oslavy, svatby, narozeniny, teambuildingy)
- možnost pronájmu kulturně-společenské místnosti (školení, dětské oslavy, kroužky)
- možnost pronájmu setů, velkokapacitního stanu 10x15, party stanu 4x6 m, chladícího zařízení, grilu

Co bylo a co bude

Akce, které se uskutečnily v IV. čtvrtletí 2023

Říjen

- 7. 10. 10. výročí Rezedky, KD (Rezedky)
- 8. 10. Den seniorů, KD
- 10. 10. Bachovy esence, přednáška, knihovna
- 14. 10. Rocková zábava, KD (Mankyz)
- 21. 10. Čtyři týdny do hodů, beseda u cimbálu, Lidový dům (Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín)
- 22. 10. Misijní neděle, kostel Navštívení Panny Marie

Listopad

- 7. 11. Jiří Jilík – Podhůřím Bílých Karpat do země bohyně a zbojníků, beseda, knihovna
- 11. 11. Kamarád Fído a Hubert, KD
- 16. 11. Předhodové zpívání ve škole, ZŠ
- 18. 11. Předhodová zábava se skupinou V. S. P. Band, Lidový dům, Kino Klub
- 18. – 20. 11. Hody, KD
- 19. 11. Hodová mše, kostel Navštívení Panny Marie
- 24. 11. Diskotéka, KD
- 30. 11. Sofianna HOME – J. J. Koutná, vernisáž, KD

Prosinec

- 3. 12. Mikulášská besídka, KD
- 7. 12. Petr Bende, koncert, KD
- 9. 12. Děti v pohybu, akce pro děti, KD
- 9. 12. Vánoční jarmark, Lidový dům, Kino Klub
- 16. 12. Vánoční jarmark, parkoviště u OÚ (Soubor Mistřín)
- 17. 12. Třetí adventní neděle, velké vánoční zpovídání, kostel Navštívení Panny Marie
- 17. 12. Zpívání u vánočního stromu, u Sokolovny (T. J. Sokol Svatobořice)
- 18. 12. Zpívání u vánočního stromu, ZŠ
- 22. 12. Zpívání u stromečku v ZŠ
- 24. 12. Betlémské světlo, Junák-skaut
- 24. 12. Štědrý den, dětská mše -15.00 hod, „půlnoční“ mše ve 23.00 hod
- 26. 12. Vánoční koncert DH Mistřiňanka, KD
- 27. 12. Vánoční turnaj dětí ve stolním tenisu, T. J. Sokol Svatobořice (místo bude upřesněno)
- 31. 12. Silvestrovský pochod do Vacenovic

Plánované akce na I. čtvrtletí roku 2024

Leden

- 6. 1. Závěrečná taneční kurzu žáků 9. ročníku, KD (ZŠ)
- 7. 1. Divadlo PECKA, Lidový dům (obec, ObKD a Lidový dům)
- 13. 1. Dolňácký ples, KD (Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín)
- 20. 1. Reprezenační ples obce a SRPŠ, KD
- 28. 1. Představení dětí k 1. sv. přijímání, kostel Navštívení Panny Marie

Únor

- 3. 2. Disco ples, KD (SK Spartak)
- 4. 2. Hromnice, mše sv. za ženy a matky, kostel Navštívení Panny Marie
- 10. 2. Fašaňková obchůzka obcí

11. 2. Žehnání snoubencům k svátku sv. Valentýna, kostel Navštívení Panny Marie
14. 2. Popeleční středa, kostel Navštívení Panny Marie
23. - 25. 2. Degustace koštu pálenek a likérů, KD (Mankyz)

Březen

2. 3. Hasičský ples, KD (SDH Svatobořice)
7. 3. Den otevřených dveří, ZŠ
9. 3. 11. ročník mezinárodního koštu pálenek, likérů a domácích pomazánek, KD (Mankyz)
16. 3. Úklid lesa (Myslivecký spolek)
16. 3. Dětská pěvecká soutěž J. Měchury, KD
24. 3. Květná neděle, velké velikonoční zpovídání, kostel Navštívení Panny Marie
24. 3. Dětský karneval, KD
17. 3. Smrtná neděle, ul. Vyhnaňov, (Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín a dětské soubory)
22. - 24. 3. Uklid' si svou obec s účastí veřejnosti
27. 3. ONDRÁŠ, KD
30. 3. Bílá sobota, Velikonoční vigilie, kostel Navštívení Panny Marie ve 20.00 hod.
31. 3. Velikonoce, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, kostel Navštívení Panny Marie

Knihovna

Knihovna – Beseda s PaedDr. Jiřím Jilíkem

V úterý 7. listopadu 2023 se v knihovně uskutečnila velmi zdařilá beseda s PaedDr. Jiřím Jilíkem nad jeho novou knihou Podhůřím Bílých Karpat do země bohyní a zbojníků. Na tuto besedu se těšilo hodně lidí, návštěvnost byla vysoká, pobesedovat si přišlo 48 návštěvníků. Pan Jilík je výborný vypravěč, dokáže zaujmout posluchače, nezapře v sobě kantora. Výklad byl plynulý, klidný a velmi zajímavý. Bylo znát, že pan Jilík zná Bílé Karpaty dokonale a že je to jeho srdeční záležitost. Jsem ráda, že návštěvníci besedy byli

spokojeni. Každý napjatě poslouchal, pan Jilík je nenásilnou formou dokázal vtáhnout do svého vyprávění. Bylo totiž znát, že vše, co řekl, skutečně prožil.

Poděkování patří také panu Rostovi Maradovi, který pana Jílíka přivítal a představil. Znají se dlouhá léta, oba mají rádi historii. Přivítání měl pan Marada pěkně připravené, dověděli jsme se i věci, které by pan Jilík sám neřikal.

Oběma pánům moc děkuji.

Jindra Faiglová, knihovnice

Vánoční tradice a zvyky

Zdraví značí hvězdička v jablčku

Jedná se o velmi významnou vánoční tradici. Po štědrovečerní večeři bylo obvyklé, že se rozkrojilo jablko – napříč, tedy kolmo na stopku. Kdo ve svém jablku nalezne pěticičkou „hvězdu“ ze zdravých jadérek, tak může být spokojen a měl by být v příštím roce spokojený a zdravý. Červavý jádřinec může znamenat nemoc a jádérka vypadající jako křížek značí nejhorší.

Co nás čeká příští rok za počasí?

A zase to jablíčko. Potřebujete k tomu 12 jablčkových jadérek – značí počet měsíců v roce.

Do misky s vodou nasypete tato jádérka a kolik jich vyplave nad hladinu, tak tolik nás v příštím roce čeká suchých měsíců. Tento zvyk byl populární zejména u zemědělců a zahrádkářů.

Pozor – černý ořech smutek značí!

Z vlašských ořechů se dá věštit podobně jako z jablíček. Každý člen rodiny si dříve vzal jeden ořech a rozlouskl ho. Ten, kdo měl černý vnitřek, se mohl obávat neštěstí a smutku. Naopak ten, který měl zdravý ořech, se mohl radovat, že ho v dalším roce čeká štěstí a radost.

Ořechové lodičky

Do skořápky od vlašského ořechu přilepte voskem malé svíčky. Do umyvadla vložíte lodičky (kolik je členů rodiny, tolik bude lodiček), zapálíte svíčky a poté sledujete, jestli se lodičky drží u sebe. Pokud se drží u sebe, tak to znamená, že bude rodina držet pohromadě. Pokud se nějaká vzdálí, vydá se její majitel do světa.

Tradice, která nadchne zejména nejmladší členy rodiny

Jedná se o starý slovanský zvyk. Tato tradice praví, že bychom si měli tváře pomazat medem, abychom byli v dalším roce milováni.

„Poklad“ ve vánoče

Pečení vánočky je tradicí samo o sobě. Během pečení bychom do ní podle tradice měli ukrýt zrnko suchého hrášku. Ten, kdo zrnko hrášku ve svém ukrojeném kousku objeví, se nemusí bát v dalším roce o své štěstí.

Zatřesení stromečkem

Svobodná dívka by dle tradice měla vyjít po štědrovečerní večeři ven před dům a zatřást se stromečkem. Následně by měla počkat, dokud nezaštěká první pes. Z kterého směru štěká pes, tak by z toho směru měl přijít ženich.

Sekerka a provaz

Dříve během štědrovečerní večeře lidé omotali celý stůl provazem nebo řetězem. Ten měl za úkol udržet rodinu pohromadě. Pod stůl se současně umístila sekerka. Ten, kdo si na ni před večeří stoupl, tak by ho měla ochránit před bolavými klouby.

Na Štědrý den žádný úklid

Tradice říká, že by se nemělo prát ani věšet prádlo, jelikož to může rodině přinést smůlu a zdravotní komplikace. Vlastníci dobytka by neměli v ten den čistit ani chlévy nebo stáje, protože by mohla zvířata začít kulhat.

Z dostupných zdrojů zpracovala

Markéta Škubalová

Radostné a požehnané prožití
vánočních svátků a úspěšný vstup
do nového roku 2024 přeje

Ing. Eva Rajchmanová,
senátorka za Hodonínsko,
Kyjovsko a Veselsko

SENÁT
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Český tým na mistrovství světa v extrémních překážkových závodech, ve kterých zabojoval i Vojtěch Krakovič z Mistrůna.

Děti z mateřské školky Mistřín se svými halloweenskými strašáky.

Děti z mateřské školky ze Svatobořic.

Děti ze ZŠ na zámku v Miloticích.

Halloween v RC Krteček.

Děvčátko na hodové mši v kostele.

Hynek Hajný při jedné z disciplín na mistrovství republiky ve weighted kalistenice.

Hasič s dětmi ze ZŠ při akci Ochrana člověka za mimořádných událostí.

SDH Mistřín odpočívá během sběru železa.

Přípravná třída při jedné ze svých aktivit.

Stárci v hodovém průvodu.

Krojování při hodové mši.

Vítání občánků 1. skupina.

Vítání občánků 2. skupina.

Obec Svatobořice-Mistřín zve své spoluobčany na

Silvestrovský pochod do Vacenovic

31. 12. 2023

Téma pochodu pro naši obec je

COUNTRY FOLK

Prodej vstupenek na KD od **7:30** do **8:00** hod.

Cena vstupenky 100 Kč, na místě 200 Kč. ★

Odchod průvodu od KD v 8:10 hod.

Zimní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Zimní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Ročník 29, číslo 4/2023 • Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín

Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č. j. MK ČR E 12431 • Periodický tisk územního samosprávného celku • Řídí redakční rada při OÚ • Tel. 518 620 237 • Grafický design, typografie a tisk Tiskárna Šiki Kyjov • Internetová verze na adrese <https://www.svatoborice-mistrin.cz/informace-o-obci/zpravodaj-obce-1/?ftshow=304&ftresult=zpravodaj> • Uzávěrka tohoto čísla byla 24. 11. 2023 • Číslo 4/2023 vyšlo 19. 12. 2023 • Uzávěrka čísla 1/2024 bude 1. 3. 2024

Číslo 1/2024 vyjde 4. 4. 2024

Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou • Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení • Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová • Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele • Materiály se přijímají na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailové adrese: fakturace@svatoborice-mistrin.cz • Děkujeme za každý Váš příspěvek

Náklad 1300 ks • Neprodejně